

EUROPSKA KOMISIJA
GLAVNA UPRAVA ZA
OPOREZIVANJE I CARINSKU UNIJU
Carinska politika, zakonodavstvo, carina
Carinsko zakonodavstvo

Bruxelles,
Taxud/A2/

TAXUD/
Izvornik na EN

**UVOZ I IZVOZ POŠILJAKA MALE VRIJEDNOSTI –
PAKET O PDV-u U E-TRGOVINI
„Smjernice za države članice i trgovinu”**

**Revizija 1.
ZAVRŠNA VERZIJA**

Izjava o ograničenju odgovornosti: „Treba naglasiti da ovaj dokument nije pravno obvezujući akt, već služi kao objašnjenje. Zakonske odredbe carinskog zakonodavstva imaju prednost pred sadržajem ovog dokumenta i uvijek bi ih trebalo uzeti u obzir. Izvorni tekstovi pravnih instrumenata EU-a objavljeni su u *Službenom listu Europske unije*. Uz ovaj dokument mogu postojati i nacionalne upute ili pojašnjenja.”

Sadržaj

Pokrate.....	5
1. UVOD.....	7
1.1. Paket o PDV-u u e-trgovini.....	7
1.1.1. Kontekst donošenja	7
1.1.2. Pravila o PDV-u s učinkom na carine.....	7
1.2. Relevantne carinske odredbe	9
1.3. Definicije i glavni carinski koncepti	10
1.3.1. Stvarna vrijednost	10
1.3.2. Jedna pošiljka i pošiljka male vrijednosti	11
1.3.3. Poštanske pošiljke	12
1.3.4. Žurna pošiljka	12
1.3.5. Poštanski provoz	12
1.4. Svrha i područje primjene ovog dokumenta.....	13
2. UVOZNE FORMALNOSTI ZA POŠILJKE MALE VRIJEDNOSTI	14
2.1. Pregled različitih mogućnosti u pogledu carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet pošiljaka male vrijednosti	14
2.2. Carinska deklaracija sa skupom podataka H7 (članak 143.a delegiranog akta CZU-a).....	14
2.2.1. „Izrazito smanjen skup podataka” – stupac H7 priloga B delegiranom aktu CZU-a	14
2.2.2. Tko može biti deklarant?.....	23
2.2.3. Koja se roba može deklarirati carinskom deklaracijom sa skupom podataka H7?.....	25
2.2.4. Koji se mehanizam naplate PDV-a primjenjuje?	31
2.2.5. Koja se oznaka postupka upotrebljava?	31
2.2.6. Prijelazne mjere	32
2.3. Carinska deklaracija s potpunim skupom podataka – stupac H1	32
2.4. Upotreba prethodno podnesene carinske deklaracije kao deklaracije za privremeni smještaj	33
2.5. Ostalo (pojednostavnjenja, podnošenje jedinstvenih deklaracija).....	33
2.5.1. Pojednostavnjena deklaracija	33
2.5.2. Unos u evidencije deklaranta.....	34
2.5.3. Centralizirano carinjenje	34
2.5.4. Jedinstveno podnošenje carinske deklaracije i ulazne skraćene deklaracije.....	35
2.6. Carinjenje poštanskih pošiljaka.....	35
2.6.1. Opis članka 144. delegiranog akta CZU-a i smanjenog skupa podataka iz stupca H6 priloga B tom aktu.....	37

2.6.2.	Prijelazno razdoblje za poštu – uvjeti i rok za upotrebu deklariranja bilo kojom drugom radnjom	38
2.6.3.	Scenariji carinjenja za poštanske pošiljke od 1. srpnja 2021.	38
3.	MEHANIZMI NAPLATE PDV-a	41
3.1.	PROGRAM ZA IOSS	41
3.1.1.	Glavni koncept i opis postupka	41
3.1.2.	Odgovornost sudionika u okviru programa za IOSS	44
3.1.3.	Identifikacijski broj za PDV u IOSS-u	44
3.1.4.	Prag od 150 EUR	46
3.1.5.	Tečaj	48
3.1.6.	Objedinjavanje pošiljaka	49
3.1.7.	Vraćanje robe iz IOSS-a	50
3.1.8.	Mjesečno izvješće	51
3.2.	POSEBNI POSTUPCI	52
3.2.1.	Glavni koncept i opis postupka (cjeloviti tijek postupaka)	52
3.2.2.	Odgovornost sudionika u okviru posebnih postupaka	54
3.2.3.	Postupak mjesečnog plaćanja	55
3.2.4.	Vraćanje robe, povrat PDV-a	56
3.2.5.	Izvješćivanje u okviru sustava Surveillance	56
3.3.	STANDARDNI MEHANIZAM NAPLATE PDV-a	57
3.3.1.	Glavni koncept	57
3.3.2.	Opis postupka	57
4.	FORMALNOSTI POVEZANE S IZVOZOM I PONOVNIM IZVOZOM ZA POŠILJKE MALE VRIJEDNOSTI	59
4.1.	Pregled	59
4.2.	POŠTANSKE POŠILJKE	59
4.2.1.	Područje primjene deklaracije za izvoz bilo kojom drugom radnjom	59
4.2.2.	Postupak za izvoz poštanskih pošiljaka	60
4.2.3.	Ponovni izvoz poštanskih pošiljaka	61
4.3.	ŽURNE POŠILJKE	62
4.3.1.	Područje primjene izvozne deklaracije bilo kojom drugom radnjom	62
4.3.2.	Opis postupka (članak 141. stavak 4.a delegiranog akta CZU-a)	63
5.	PONIŠTENJE CARINSKE DEKLARACIJE	65
5.1.	Kontekst	65
5.1.	Pravne odredbe	66

5.2.	Postupci i formalnosti	66
5.3.	Osoba koja traži poništenje (uključujući ulogu zastupnika).....	67
5.4.	Zahtjevi u pogledu podataka za obrazloženi zahtjev za poništenje.....	69
Prilog 1. Carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet pošiljaka male vrijednosti od 1. srpnja 2021.....		70
Prilog 2. Objedinjavanje pošiljaka male vrijednosti uvezenih u EU		72

POKRATE

B2B	među poduzećima (engl. <i>business-to business</i>)
B2C	od poduzeća prema potrošaču (engl. <i>business-to-consumer</i>)
C2C	među potrošačima (engl. <i>consumer-to-consumer</i>)
CD	carinska deklaracija
CDS	sustav Carinske odluke
KN	kombinirana nomenklatura
EK	Europska komisija
UOC	Uredba o oslobođenju od carina (Uredba Vijeća (EZ) br. 1186/2009)
ERS	Europski revizorski sud
EIDR	unos u evidencije deklaranta
GS	gospodarski subjekt
ETOE	izvanteritorijalni ured razmjene
EU	Europska unija
IMPC	centri za obradu međunarodne pošte
IOSS	sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz (engl. <i>Import One-Stop Shop</i>)
SV	stvarna vrijednost
PMV	pošiljka male vrijednosti
MOSS	minisustav „sve na jednom mjestu” (engl. <i>Mini One-Stop Shop</i>)
DČ	država članica / države članice
NSU	nacionalni sustav za uvoz
OSS	sustav „sve na jednom mjestu” (engl. <i>One-Stop Shop</i>)
ZiO	zabrane i ograničenja
PS	projektna skupina
SP	samoprocjena
JOPP	jedinstveno odobrenje za pojednostavnjene postupke
PD	pojednostavnjena deklaracija
PP	posebni postupci
SRDS	izrazito smanjen skup podataka
SURV	sustav Surveillance
TVS	tradicionalna vlastita sredstva
DPS	deklaracija za privremeni smještaj
PS	privremeni smještaj
CZU	Carinski zakonik Unije (Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća)
DACZU	delegirani akt Carinskog zakonika Unije (Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446)
PACZU	provedbeni akt Carinskog zakonika Unije (Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447)

PDACZU	prijelazni delegirani akt Carinskog zakonika Unije (Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/341)
UPU	Svjetska poštanska unija
PDV	porez na dodanu vrijednost
Direktiva o PDV-u	Direktiva Vijeća 2006/112/EZ
Provedbena uredba o PDV-u	Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011
Uredba	

1. UVOD

1.1. Paket o PDV-u u e-trgovini

1.1.1. Kontekst donošenja

E-trgovina mijenja međunarodno trgovinsko okruženje, uključujući prekogranične tokove robe. Dok ona s jedne strane olakšava pristup svjetskim tržištima, posebno mikropoduzećima te malim i srednjim poduzećima, s druge se strane carinska tijela diljem svijeta suočavaju s problemom pronalaska ravnoteže između nadzora i olakšavanja, što obuhvaća sve relevantne fiskalne i nefiskalne rizike. Nedostavljanje prethodnih elektroničkih podataka o poštanskim pošiljkama i često loša kvaliteta i točnost podataka uzrok su nedjelotvorne i neučinkovite analize rizika kad je riječ o pogrešnom deklariranju podrijetla, pogrešnom opisivanju i umanjivanju vrijednosti robe.

Kako je utvrđeno u određenim istraživanjima, eksponencijalan rast e-trgovine u proteklom desetljeću i prag od 10/22 EUR za oslobođenje od plaćanja PDV-a uzrokovali su znatan gubitak prihoda država članica. Osim toga, dobavljači izvan EU-a imaju konkurentsku prednost u odnosu na ona iz EU-a, koja ne ostvaruju korist od tih oslobođenja od PDV-a pri prodaji robe na jedinstvenom tržištu.

Kako bi riješilo taj problem, Vijeće je 5. prosinca 2017. donijelo paket o PDV-u u e-trgovini kojim se, među ostalim, ukida oslobođenje od PDV-a na uvoz robe u pošiljkama male vrijednosti koja ne premašuje 10/22 EUR te se uvode pojednostavnjenja za naplatu i plaćanje PDV-a na uvoz (sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz (IOSS) i posebni postupci) za prodaju robe na daljinu koju poduzeća iz trećih zemalja ili trećih područja prodaju potrošačima u EU-u. Predviđeno je da se ta pravila počnu primjenjivati od 1. srpnja 2021.

1.1.2. Pravila o PDV-u s učinkom na carine

- a. Ukidanje oslobođenja od PDV-a za uvezenu robu male vrijednosti i posebni programi za naplatu PDV-a na uvoz***

Ukidanjem praga od 10/22 EUR za oslobođenje od PDV-a na uvoz, koje se počinje primjenjivati od 1. srpnja 2021., sva roba uvezena u EU podlijevat će plaćanju PDV-a, bez obzira na vrijednost¹.

Zajedno s ukidanjem oslobođenja od PDV-a na uvoz za robu male vrijednosti, tim se zakonodavstvom uvode dva pojednostavnjenja radi naplate PDV-a na uvoz za pošiljke čija stvarna vrijednost ne premašuje 150 EUR:

- (1) program „sve na jednom mjestu” za uvoz (IOSS) kako je utvrđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 4. Direktive o PDV-u kako je izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 ili
- (2) posebni postupci kako su utvrđeni u glavi XII. poglavlju 7. Direktive o PDV-u kako je izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455.

Ta pojednostavnjenja ne mogu se primjenjivati na trošarinsku robu.

Sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz (IOSS)

Prvi je program sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz s pomoću kojeg dobavljač sve obveze u pogledu PDV-a (prijava i plaćanje) može ispuniti u jednoj državi članici, bilo samostalno ili preko posrednika imenovanog u tu svrhu. Sâm dobavljač ili njegov posrednik na mjesečnoj osnovi u okviru jedne prijave PDV-a u IOSS-u prijavljuje i plaća PDV koji je potrošač platio dobavljaču u trenutku prodaje. Zbog toga je uvoz robe u EU oslobođen od PDV-a. IOSS je dostupan prodavateljima koji uvozu robu prodaju izravno potrošačima iz EU-a preko svojih internetskih stranica ili mjesta trgovanja / platformi koje omogućuju te isporuke.

Upotreba IOSS-a nije obvezna, ali postoje fiskalni i carinski poticaji koji bi trebali poticati poduzeća na njegovu upotrebu.

Posebni postupci

Drugi je program ponajprije predviđen za gospodarske subjekte kao što su poštanski operateri, žurni prijevoznici i carinski zastupnici, koji robu male vrijednosti podnose carinskim tijelima i prijavljuju je u ime potrošača kada se ne upotrebljava IOSS. U okviru tog programa, koji se naziva „posebni postupci”, PDV dospijeva na naplatu u trenutku uvoza u državu članicu odredišta samo ako je stvarno naplaćen uvozniku (tj. primatelju robe), kako bi se izbjegli opterećujući postupci za povrat. Ti subjekti plaćaju iznose PDV-a naplaćene od pojedinačnih primatelja za sav uvoz tijekom određenog mjeseca. Ukupno plaćanje mora se izvršiti do roka koji se primjenjuje na plaćanje uvozne carine nadležnim poreznim / carinskim tijelima u skladu s Carinskim zakonikom Unije.

¹ I dalje se primjenjuje oslobođenje od PDV-a na uvoz za pošiljke poklona čija vrijednost ne premašuje 45 EUR, kako je utvrđeno u Direktivi Vijeća 2006/79/EZ. Te su isporuke povremene, sadržavaju samo robu koja je namijenjena osobnoj ili obiteljskoj upotrebi primatelja te se šalju bez ikakvih naknada ili plaćanja.

b. Mjesečni popis ukupne vrijednosti uvoza po identifikacijskom broju za PDV u IOSS-u

Države članice moraju sastavljati mjesečni popis po identifikacijskom broju za PDV u IOSS-u za ukupnu vrijednost uvoza koji je izvršen na njihovu državnom području, a za koji je pri uvozu dostavljen valjani identifikacijski broj za PDV u IOSS-u. U tu će se svrhu upotrebljavati Komisijin sustav Surveillance. Stoga carinska tijela moraju redovito slati u sustav Surveillance sve relevantne podatke iz carinskih deklaracija radi sastavljanja mjesečnih izvješća koja se zahtijevaju u zakonodavstvu o PDV-u. Porezna tijela država članica izravno će iz sustava Surveillance dobiti pristup tim mjesečnim izvješćima iz IOSS-a.

Te će informacije upotrebljavati za potrebe kontrole tako što će uspoređivati vrijednosti navedene u izvješću i one prijavljene u prijavi PDV-a koju je podnio nositelj identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u.

1.2. Relevantne carinske odredbe

Ukidanje praga od 10/22 EUR za PDV na uvoz, kako je utvrđeno u paketu o PDV-u u e-trgovini, bez sumnje je promjena s najvećim učinkom na carinske formalnosti i za uprave i za gospodarske subjekte. Kao posljedica te odredbe, sva roba komercijalne naravi uvezena u EU, bez obzira na vrijednost, podliježe plaćanju PDV-a od 1. srpnja 2021.

Za provedbu paketa o PDV-u u e-trgovini bile su potrebne izmjene carinskog zakonodavstva. Kako bi se osigurala naplata PDV-a na svu robu uvezenu iz treće zemlje u EU, mora se podnijeti carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet, čak i za pošiljke čija stvarna vrijednost ne premašuje 150 EUR. Nadalje, u cilju uspostavljanja ravnopravnih uvjeta među gospodarskim subjektima s usporedivim poslovnim djelatnostima, okvir Carinskog zakonika Unije izmijenjen je radi utvrđivanja jednakih prava i obveza za sve osobe (tj. članak 143.a delegiranog akta CZU-a i stupac H7 u prilogu B tom aktu).

Mogućnosti za deklariranje pošiljaka male vrijednosti za puštanje u slobodni promet od stupanja na snagu pravila o PDV-u u e-trgovini navedene su u okviru poglavlja 2., u odjeljku 2.1.

Kad je riječ o obvezi dostavljanja mjesečnog popisa ukupne vrijednosti uvoza po identifikacijskom broju za PDV u IOSS-u, provedbeni akt CZU-a izmijenjen je radi osiguravanja pravne osnove za prikupljanje i razmjenu relevantnih informacija o

PDV-u u sustavu Surveillance (članak 55. provedbenog akta CZU-a i prilozi 21-01, 21-02 i 21-03² provedbenom aktu CZU-a).

Dodatnim izmjenama delegiranog i provedbenog akta CZU-a nastojalo se pojednostavniti povezane carinske formalnosti i prilagoditi određene odredbe novim pravilima o PDV-u. One obuhvaćaju sljedeće:

- 1) nadležni carinski ured za puštanje u slobodni promet pošiljaka male vrijednosti kada se ne upotrebljava IOSS – članak 221. stavak 4. provedbenog akta CZU-a
- 2) prijelazne mjere za primjenu carinske deklaracije za pošiljke male vrijednosti u slučaju da nadogradnja nacionalnih IT sustava ne bude gotova do 1. srpnja 2021. – članak 143.a stavak 3. delegiranog akta CZU-a
- 3) prijelazne mjere za poštanske operatore ako prethodni elektronički podaci nisu dostupni – članak 138. točka (f) i članak 141. stavak 3. delegiranog akta CZU-a i ako se ne upotrebljavaju programi za IOSS ili posebni postupci.

1.3. Definicije i glavni carinski koncepti

1.3.1. Stvarna vrijednost

Novim pravilima o PDV-u za e-trgovinu uvedeni su posebni programi za izračun PDV-a na uvoz za robu u pošiljkama čija vrijednost ne premašuje 150 EUR. U primijenjenom konceptu slijedio se prag za oslobođenje od carine za pošiljke zanemarive vrijednosti na temelju Uredbe o oslobođenju od carina (Uredba (EZ) br. 1186/2009 – „Uredba o oslobođenju od carina”). Usto, od srpnja 2021. države članice trebat će integrirati mehanizam provjere u sustav za obradu deklaracija (nacionalni sustavi za uvoz) radi provjeravanja propisne primjene carinskih deklaracija za puštanje u slobodni promet određenih pošiljaka male vrijednosti (skup podataka H7 u prilogu B delegiranom aktu CZU-a).

Uzimajući u obzir sve navedeno, u carinsko zakonodavstvo uvedena je pravno obvezujuća definicija tog pojma kojom se štiti usklađena provedba u čitavom EU-u i koja se temelji na pristupu koji se primjenjivao na prag za oslobođenje od plaćanja carine. Ta se definicija primjenjuje na provedbu praga od 150 EUR i za carinske potrebe i za potrebe PDV-a, bez obzira na program za PDV koji se primjenjuje.

U članku 1. točki 48. delegiranog akta CZU-a propisuje se da „stvarna vrijednost znači:

- (a) za robu komercijalne naravi: cijena same robe ako se roba prodaje radi izvoza u carinsko područje Unije, ne uračunavajući troškove prijevoza i osiguranja

² U trenutku kada je projektna skupina dovršavala ove Smjernice, još nije bila donesena izmjena provedbenog akta CZU-a kojom bi se uveo Prilog 21-03.

osim ako su ti troškovi uključeni u cijenu i nisu zasebno navedeni na računu, kao ni sve druge poreze i pristojbe koje carinska tijela mogu provjeriti iz bilo kojih relevantnih dokumenata;

(b) za robu nekomercijalne naravi: cijena koja bi bila plaćena za robu kad bi se roba prodavala radi izvoza u carinsko područje Unije”.

Primjeri izračuna stvarne vrijednosti navedeni su u poglavlju 2., u odjeljku 2.2.1. o podatkovnom elementu 14 14 000 000.

Osim prijevoza i osiguranja, bilo koji drugi povezani troškovi koji ne predstavljaju vrijednost same robe isto se tako moraju izuzeti iz stvarne vrijednosti u svim slučajevima gdje su zasebno i jasno navedeni na računu (npr. troškovi za alate, licencijske naknade, izvozni porez itd.).

Izraz „drugi porezi i pristojbe” odnosi se na bilo koji porez ili pristojbu obračunanu na temelju vrijednosti robe ili koji su dodani porezu ili pristojbi obračunanoj na tu robu.

Kad je riječ o robi nekomercijalne naravi, definiciju bi trebalo shvatiti na isti način kao i za robu komercijalne naravi, dakle kao vrijednost same robe, ne uračunavajući bilo koje druge troškove, poreze ili pristojbe koji su već navedeni u tekstu članka 1. točke 48. delegiranog akta CZU-a.

1.3.2. Jedna pošiljka i pošiljka male vrijednosti

S obzirom na članak 23. stavak 1. Uredbe o oslobođenju od carina, u kojem se definira pojam „pošiljke zanemarive vrijednosti”, pošiljke male vrijednosti sadržavaju robu čija stvarna vrijednost pri uvozu ne premašuje 150 EUR.

Kad je riječ o pojmu „pošiljka”, sva roba koju isti pošiljatelj istodobno otprema istom primatelju i koja je obuhvaćena istim prijevoznim ugovorom (npr. interni zračni teretni list, crtični kod prema standardu S10) smatra se jednom „pošiljkom”.

Slijedom toga, kada isti pošiljatelj otprema istom primatelju robu koja je zasebno naručena i isporučena, čak i ako u prostore poštanskog operatera ili žurnog prijevoznika na odredištu stigne istog dana, ali u zasebnim paketima, ta bi se roba trebala smatrati zasebnom pošiljkom. Isto tako, roba koja je obuhvaćena jednom narudžbom iste osobe, ali se otprema zasebno, trebala bi se smatrati zasebnom pošiljkom.

Međutim, ta bi se definicija trebala primjenjivati tako da se njome ne dovode u pitanje odredbe kojima se uređuju carinske provjere (članak 46. CZU-a). Carinska tijela mogu provoditi svaku provjeru koju smatraju potrebnom kako bi se osiguralo poštovanje carinskih pravila, a u konačnici i financijska tradicionalna vlastita sredstva Unije.

Primjeri za to navedeni su u poglavlju 4. [Objašnjenja](#), u točkama od 22. do 27.

1.3.3. Poštanske pošiljke

Kako je navedeno u članku 1. točki 24. delegiranog akta CZU-a, poštanska pošiljka sadržava robu koja ispunjava sljedeće uvjete:

- nije riječ o pismovnim pošiljkama³
- roba se nalazi u poštanskom paketu ili ambalaži i
- za otpremu pošiljke odgovoran je poštanski operater u skladu s odredbama Svjetske poštanske unije.

Radi sveobuhvatnosti u članku 1. točki 25. delegiranog akta CZU-a „poštanski operater” definira se kao „operater s poslovnim nastanom u državi članici i kojeg je država članica imenovala za pružanje međunarodnih usluga [koje uređuje Svjetska poštanska unija]”.

1.3.4. Žurna pošiljka

Izmjenom delegiranog akta CZU-a iz 2020. uvedena je definicija robe u žurnim pošiljkama u članku 1. točki 46. tog akta: „žurna pošiljka” znači pojedinačna pošiljka koju prevozi ili za koju je odgovoran žurni prijevoznik”.

Osim toga, u članku 1. točki 47. delegiranog akta CZU-a „žurni prijevoznik” definira se kao „operater koji pruža integrirane usluge žurnog i vremenski određenog prikupljanja, prijevoza, carinjenja i dostave paketa, i istodobno tijekom pružanja te usluge prati lokaciju i zadržava nadzor nad takvim paketima”.

1.3.5. Poštanski provoz

Poštanski provoz definiran je u dijelu I. odjeljku 4.2.6. „Poštanske pošiljke” Priručnika o provozu: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/transit_manual_hr.pdf

i. Zatvoreni provoz

Smatra se da su poštanske pošiljke u zatvorenom provozu ako se kontejneri istodobno šalju imenovanom operateru provoza kao kontejneri imenovanog operatera provoza kako bi se preusmjerili imenovanom operateru odredišta, ali se te pošiljke nalaze u zasebnim spremnicima. Imenovani operateri podrijetla i provoza u pravilu se međusobno savjetuju o aranžmanima u pogledu zatvorenog provoza poštanskih pošiljaka.

ii. Otvoreni provoz

³ Ove se Smjernice ne bave carinskim formalnostima koje se odnose na pismovne pošiljke. Umjesto toga, detaljno objašnjenje dostupno je u dijelu E točki 3. [Smjernica o ulasku i uvozu u skladu s Carinskim zakonikom Unije](#).

Otvoreni provoz upotrebljava se kad količine pošiljaka ne zahtijevaju zatvorenu otpremu. Predmeti (snopovi pisama, paketi) koji se šalju u zemlju odredišta stavljaju se u spremnike (obično vreće) koji se otpremaju trećem imenovanom (provoznom) operateru.

Imenovani provozni operater potom stavlja poštu u otvorenom provozu u svoje spremnike zajedno s vlastitom poštom. Pošiljke u otvorenom provozu ne bi se smjele slati u zemlje odredišta za koje težina pošte premašuje tri kilograma pošte dnevno (ako se obavlja nekoliko otprema dnevno), a ne bi se smjele slati ni u M-vrećama⁴.

Operateri podrijetla i provoza međusobno se savjetuju o aranžmanima u pogledu otvorenog provoza na isti način kao i u slučaju zatvorenog provoza.

1.4. Svrha i područje primjene ovog dokumenta

Budući da su carinskim zakonodavstvom znatno izmijenjene carinske formalnosti za uvoz i izvoz pošiljaka male vrijednosti, iznimno je važno da sve uključene strane (kao što su carinska i porezna tijela, porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljima, trgovci koji izravno trguju preko internetskih trgovina, poštanski i žurni prijevoznici, carinski posrednici, pružatelji logističkih usluga i uvoznici) relevantna pravila primjenjuju ispravno i ujednačeno u čitavom EU-u.

Ovim Smjernicama nastoji se nadopuniti [Objašnjenja o PDV-u](#), a posebno njihovo poglavlje 4. o programu za uvoz, pojašnjenjima i primjerima carinskih formalnosti koje se primjenjuju na prodaju na daljinu pošiljaka male vrijednosti uvezenih iz trećih zemalja ili trećih područja koje poduzeća prodaju potrošačima.

Projektna skupina za uvozne i izvozne carinske formalnosti povezane s pošiljkama male vrijednosti u okviru programa Carina 2020., koja okuplja predstavnike svih navedenih dionika, dobila je zadaću da izradi jasne smjernice o toj temi. Sadržaj ovog dokumenta rezultat je njihova rada, koji je podržala podskupina za opće carinsko zakonodavstvo Stručne skupine za carine (CEG-GEN).

⁴ M-vreća je vreća s tiskanim materijalima koja se izravno šalje jednom adresatu u inozemstvu na jednoj adresi. Smatra se poštanskom pošiljkom (a ne spremnikom). M-vreće od 2019. podliježu obvezi dostavljanja prethodnih elektroničkih podataka.

2. UVOZNE FORMALNOSTI ZA POŠILJKE MALE VRIJEDNOSTI

2.1. Pregled različitih mogućnosti u pogledu carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet pošiljaka male vrijednosti

Općenito, podnositelj deklaracije ima slobodu odabira carinske deklaracije, što ovisi o pravnim zahtjevima i/ili dostupnosti podatkovnih elemenata koji se zahtijevaju za svako od rješenja u nastavku.

Pregled različitih mogućih carinskih deklaracija namijenjenih toj svrsi nalazi se u prilogu 1.

2.2. Carinska deklaracija sa skupom podataka H7 (članak 143.a delegiranog akta CZU-a)

Takozvani izrazito smanjen skup podataka, koji je predviđen u članku 143.a provedbenog akta CZU-a, sadržava skup zahtjeva u pogledu podataka kojima se nastoji olakšati provedba carinskih aspekata paketa o PDV-u u e-trgovini.

2.2.1. „Izrazito smanjen skup podataka” – stupac H7 priloga B delegiranom aktu CZU-a

2.2.1.1. Područje primjene i uloga

Detaljan sadržaj (skup podataka) te konkretne carinske deklaracije utvrđen je u okviru stupca H7 u prilogu B delegiranom aktu CZU-a⁵.

Sažetak:

Carinske deklaracije koje sadržavaju skup podataka H7 može upotrebljavati:

- svaka osoba⁶
- za robu u pošiljkama koje poduzeća šalju potrošačima te koje se šalju među poduzećima ili među potrošačima do stvarne vrijednosti od 150 EUR, a koje podliježu oslobođenju od carina u skladu s člankom 23. stavkom 1. Uredbe o oslobođenju od carina, ili u pošiljkama među potrošačima do stvarne vrijednosti od 45 EUR koje podliježu oslobođenju od carina u skladu s člankom 25. stavkom 1. Uredbe o oslobođenju od carina i
- za potrebe IOSS-a, posebnih postupaka ili standardnog mehanizma naplate PDV-a na uvoz.

⁵ Za potrebe ovog dokumenta, upućivanje na stupac H7 sadržava podatkovne elemente kako su predviđeni u revidiranom prilogu B koji još nije bio donesen u trenutku sastavljanja ovih Smjernica.

⁶ Međutim, u kontekstu posebnih postupaka, carinsku deklaraciju sa skupom podataka H7 može upotrebljavati samo osoba koja podnosi robu carini.

Iznimke / isključena roba: roba koja podliježe zabranama i ograničenjima (za više pojedinosti vidjeti odjeljak 2.2.3.).

Države članice mogu dopustiti upotrebu carinske deklaracije sa skupom podataka H7 u kontekstu trgovine s posebnim fiskalnim područjima, u skladu s člankom 134. stavkom 1. delegiranog akta CZU-a.

Ako su ispunjeni uvjeti za upotrebu odgovarajuće carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet robe, podnositelj deklaracije može odabrati carinsku deklaraciju s odgovarajućim skupom podataka za uvozno carinjenje pošiljke male vrijednosti (skup podataka H7, I1, H1 ili, ako je primjenjivo, H6).

2.2.1.2. Smjernice o određenim podatkovnim elementima u kontekstu carinske deklaracije H7

(a) Podatkovni element 11 10 000 000 Oznake dodatnog postupka

Napomena za taj podatkovni element: upisati odgovarajuće oznake Unije ili oznaku dodatnog postupka kako su predviđele predmetne države članice.

U okviru ovog podatkovnog elementa trebaju se upotrebljavati sljedeće odgovarajuće oznake Unije:

- (a) C07 – pošiljke zanemarive vrijednosti
- (b) C08 – pošiljke koje jedna fizička osoba šalje drugoj
- (c) F48 – uvoz u okviru posebne odredbe za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja ili trećih područja iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 4. Direktive 2006/112/EZ (slučajevi IOSS-a) i
- (d) F49 – uvoz u okviru posebnih postupaka za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz iz glave XII. poglavlja 7. Direktive 2006/112/EZ (slučajevi posebnih postupaka).

Budući da oznaka „C08” obuhvaća pošiljke među potrošačima, ne može se upotrebljavati zajedno ni s jednom od prethodno navedenih oznaka „F” (F48 i F49). Ako je u podatkovnom elementu 13 16 000 000 naveden identifikacijski broj za PDV u IOSS-u, tada se mogu upotrebljavati samo oznake dodatnog postupka C07 i F48.

Primjeri:

- a) Pošiljka s IOSS-om čija je stvarna vrijednost 130 EUR:
oznake koje treba navesti u okviru podatkovnog elementa 11 10 000 000: C07 i F48.
- b) Pošiljka bez IOSS-a, ali koju treba prijaviti primjenom posebnih postupaka:
oznake koje treba upotrebljavati u okviru podatkovnog elementa 11 10 000 000: C07 i F49.
- c) Pošiljka koju jedna fizička osoba šalje drugoj, a čija je vrijednost 30 EUR:
oznaka koju treba upotrebljavati u okviru podatkovnog elementa 11 10 000 000: C08.

- d) Pošiljka koju jedna fizička osoba šalje drugoj, a čija je stvarna vrijednost 130 EUR: oznaka koju treba upotrebljavati u okviru podatkovnog elementa 11 10 000 000: C07.
- e) Pošiljka čija je stvarna vrijednost 130 EUR u okviru standardnog programa za PDV na uvoz (bez IOSS-a), među ostalim isporuke među poduzećima: oznaka koju treba upotrebljavati u okviru podatkovnog elementa 11 10 000 000: C07.
- f) Pošiljka koju jedna fizička osoba šalje drugoj, koja se sastoji od dvaju artikala i čija je ukupna vrijednost 50 EUR (artikl 1.: 20 EUR, artikl 2.: 30 EUR):
- g) oznaka koju treba upotrebljavati u okviru podatkovnog elementa 11 10 000 000: artikl 1., 20 EUR: C07; artikl 2., 30 EUR: C07.

(b) Podatkovni element 12 01 000 000 Prethodna isprava

Svrha je podatkovnog elementa 12 01 000 000 utvrditi vezu među različitim carinskim formalnostima i omogućiti sljedivost robe za potrebe carinjenja. Njime se carini omogućuje da provjeri usklađenost robe s ulaznim i uvoznim formalnostima. U okviru tog podatkovnog elementa zahtijeva se unošenje upućivanja na prethodnu ispravu, npr. na deklaraciju za privremeni smještaj ili ulaznu skraćenu deklaraciju u slučaju carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet. U bilješci [7]⁷ u prilogu B delegiranom aktu CZU-a dopušta se oslobođenje od navođenja tog upućivanja ako sustav za obradu deklaracija države članice može utvrditi tu vezu na temelju drugih informacija (npr. broj prijevozne isprave) dostupnih u carinskoj deklaraciji.

U tom je slučaju moguće oslobođenje od navođenja oznake prethodne isprave te se umjesto toga može upotrijebiti broj prijevozne isprave kako je navedeno u podatkovnom elementu 12 05 000 000 radi utvrđivanja prethodnih formalnosti, uglavnom u slučaju države članice koja ima integrirani IT sustav za ulaz i uvoz te u situacijama u kojima se ulazna skraćena deklaracija podnosi u državi članici uvoza.

(c) Podatkovni element 12 03 000 000 Priložene isprave

Taj podatkovni element sadržava identifikacijski ili referentni broj svih isprava Unije, međunarodnih isprava ili nacionalnih isprava (kao što je račun) te potvrda i dozvola koje se odnose na robu obuhvaćenu deklaracijom.

(d) Podatkovni element 12 05 000 000 Prijevozna isprava

Taj podatkovni element uključuje vrstu prijevozne isprave i referentni podatak o njoj. Za pošiljke male vrijednosti upućivanje na prijevoznu ispravu navedeno u okviru tog podatkovnog elementa može u određenim situacijama dovesti do oslobođenja od obveze

⁷ Države članice ne moraju to zahtijevati ako im njihovi sustavi omogućuju da automatski i sa sigurnošću dođu do tih informacija na temelju drugih informacija navedenih u deklaraciji.

upućivanja na prethodnu ispravu (vidjeti bilješku [7] u vezi s podatkovnim elementom 12 01 000 000 u prilogu B delegiranom aktu CZU-a).

Žurni prijevoznici kao prijevoznu ispravu obično navode broj zračnog teretnog lista. To je jedinstvena identifikacijska oznaka za određenu pošiljku i može se upotrebljavati za pretraživanje u bilo kojem sustavu (nacionalnom i transeuropskom) radi praćenja povijesti pošiljke.

Poštanski operateri za potrebe podatkovnog elementa 12 01 000 000 upotrebljavaju crtični kod prema standardu S10. Taj broj omogućuje sljedivost određene poštanske pošiljke.

(e) Podatkovni element 12 08 000 000 Referentni broj UCR

Taj podatkovni element odnosi se na jedinstveni trgovački referentni broj koji je prodavatelj dodijelio predmetnoj transakciji/narudžbi. Može biti u obliku oznake WCO-a (ISO 15459) ili istovjetne oznake.

Omogućuje pristup osnovnim komercijalnim podacima koji su važni carini te mogu olakšati i ubrzati bilo kakve potencijalne aktivnosti provjere. Stoga se preporučuje da se taj podatkovni element navede kad god je to moguće. Osoba koja podnosi carinsku deklaraciju nije ga dužna navesti. U napomeni za taj podatkovni element navodi se da se on može upotrijebiti za navođenje identifikacijske oznake transakcije ako je roba deklarirana za puštanje u slobodni promet u okviru posebne odredbe za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja ili trećih područja iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 4. Direktive 2006/112/EZ. Međutim, s obzirom na to da nije obavezan, može se navesti bez obzira na mehanizam naplate PDV-a na uvoz koji se primjenjuje.

Važno je napomenuti da ta identifikacijska oznaka transakcije nije jednaka broju prijevozne isprave (npr. broju zračnog teretnog lista za žurne pošiljke ili crtičnom kodu prema standardu S10 za poštanske pošiljke), što je broj koji je pošiljci dodijelio prijevoznik.

Identifikacijska oznaka transakcije nije jednaka ni identifikacijskom broju za PDV u IOSS-u, već se odnosi na prodajnu transakciju (npr. broj narudžbe), a obično je dodjeljuje prodavatelj za komercijalne potrebe te je na njemu da odredi njezinu strukturu. Međutim, pritom bi se trebao poštovati traženi format (an...35). Stoga se može upotrijebiti jedan raspon brojeva bez obzira na to koja je država članica država članica potrošnje i/ili država članica uvoza.

U slučaju zbirnih narudžbi, identifikacijska oznaka transakcije, ako je navedena, odnosi se na pojedinačne narudžbe povezane s predmetnom stavkom iz deklaracije.

(f) Podatkovni element 13 01 000 000 Izvoznik

U napomeni za taj podatkovni element traži se da se upišu puno ime i adresa osobe koja otprema robu kako je u ugovoru o prijevozu odredila stranka koja je prijevoz naručila.

Primjeri:

- Pošiljka s više komada robe jednog prodavatelja koji ujedno naručuje i prijevoz: ime i adresa te osobe (tj. prodavatelja) moraju se upisati u okviru tog podatkovnog elementa na „razini zaglavlja” deklaracije (razina slanja robe).
- Pošiljka s više komada robe različitih prodavatelja koja je prodana preko iste platforme. Prijevoz organizira platforma: ime i adresa platforme koja naručuje prijevoz moraju se upisati u okviru tog podatkovnog elementa na „razini zaglavlja” deklaracije (razina robne pošiljke).
- Više komada robe različitih prodavatelja koji su prodani preko iste platforme, pri čemu prijevoz pojedinačno organizira svaki prodavatelj: komadi robe stići će kao pojedinačne pošiljke i podlijegat će zasebnim carinskim deklaracijama. U okviru tog podatkovnog elementa ime i adresa predmetne osobe (tj. odgovarajućeg prodavatelja) koja naručuje prijevoz moraju se upisati na „razini zaglavlja” deklaracije (razina robne pošiljke) i to svaki put i za svaku pojedinu pošiljku.

(g) Podatkovni element 13 04 000 000 Uvoznik

U napomeni za taj podatkovni element traži se da se upišu ime i adresa stranke kojoj je roba stvarno poslana (tj. krajnjem primatelju koji je poduzeće ili fizička osoba).

(h) Podatkovni element 13 04 017 000 Identifikacijski broj uvoznika

U napomeni za taj podatkovni element traži se da se upiše identifikacijski broj stranke kojoj je roba stvarno poslana.

Za predmetnu osobu treba upisati registracijski i identifikacijski broj gospodarskog subjekta (EORI broj) iz članka 1. točke 18. delegiranog akta CZU-a. Ako izvoznik nema EORI broj, carinska uprava može mu dodijeliti *ad hoc* broj za predmetnu deklaraciju.

Ako uvoznik nije registriran u sustavu EORI jer nije gospodarski subjekt ili nema poslovni nastan u Uniji, potrebno je upisati broj koji je propisan zakonodavstvom predmetne države članice.

Napomenu treba čitati zajedno s bilješkom 8. u prilogu B delegiranom aktu CZU-a: podatak treba navesti samo ako je dostupan.

Primjeri:

- Carinska deklaracija H7 treba se podnijeti u državi članici „A”, a uvoznik (tj. primatelj) fizička je osoba. Nacionalnim zakonodavstvom u toj državi članici ne zahtijeva se da se fizička osoba registrira u sustavu EORI. U tom se slučaju podatkovni element 13 04 017 000 ostavlja prazan ili se ispunjava u skladu s nacionalnim zakonodavstvom te države članice, pod uvjetom da osoba koja podnosi deklaraciju raspolaže tim podatkom u trenutku podnošenja deklaracije.
- Carinska deklaracija H7 treba se podnijeti u državi članici „B”, a uvoznik (tj. primatelj) fizička je osoba. Nacionalnim zakonodavstvom u toj državi članici zahtijeva se da se fizička osoba registrira u sustavu EORI. U tom se slučaju EORI broj fizičke osobe upisuje u podatkovni element 13 04 017 000, pod uvjetom da osoba koja podnosi deklaraciju raspolaže tim EORI brojem u trenutku podnošenja deklaracije.

Prethodno navedeno vrijedi bez obzira na mehanizam naplate PDV-a koji se upotrebljava za naplatu PDV-a na uvoz (IOSS, posebni postupci ili standardni mehanizam naplate PDV-a).

Međutim, država članica koja zahtijeva upotrebu identifikacijske oznake za fizičke osobe u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) delegiranog akta može nastaviti s tom praksom. Države članice u kojima se ne zahtijeva takva registracija ne bi smjele uvoditi nove obveze za potrebe provedbe skupa podataka H7 u svojem nacionalnom sustavu za uvoz.

(i) Podatkovni element 13 05 000 000 Deklarant

Detaljna objašnjenja o ovom podatkovnom elementu daju se u odjeljku 2.2.2.

(j) Podatkovni element 13 16 000 000 Identifikacijski broj dodatnih poreznih referentnih podataka

U napomeni za taj podatkovni element traži se da se navede poseban identifikacijski broj za PDV u IOSS-u dodijeljen za upotrebu IOSS-a ako je roba deklarirana za puštanje u slobodni promet u okviru posebne odredbe za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja ili trećih područja iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 4. Direktive 2006/112/EZ.

Napomenu treba čitati zajedno s bilješkom 55. u prilogu B delegiranom aktu CZU-a: taj podatak treba navesti samo ako se roba uvozi u okviru posebnog programa (slučaj IOSS-a).

Identifikacijski broj za PDV u IOSS-u treba učiniti dostupnim carinskim tijelima najkasnije u carinskoj deklaraciji za puštanje robe u slobodni promet. U slučaju poštanskih pošiljaka taj se broj može navesti u poruci ITMATT radi olakšavanja obrade podataka.

U okviru tog podatkovnog elementa bit će potrebno prijaviti identifikacijski broj za PDV u IOSS-u zajedno s oznakom uloge FR5 koja se odnosi na prodavatelja (IOSS).

Može se prijaviti samo jedan identifikacijski broj za PDV u IOSS-u po pošiljci, a treba ga navesti na razini slanja robe, tj. ako je relevantan za čitavu deklaraciju. Stoga carinska deklaracija ne može sadržavati kombinaciju roba iz IOSS-a i izvan IOSS-a.

(k) Podatkovni element 14 03 040 000 Obračunska osnovica

Taj podatkovni element ne traži se za carinsku deklaraciju sa skupom podataka H7, što znači da ga osoba koja podnosi carinsku deklaraciju ne treba prijaviti ili navesti.

Međutim, nacionalni sustav za uvoz treba ga dostaviti u sustav Surveillance. Stoga nacionalni sustav za uvoz svake države članice mora:

- izračunati podatkovni element 14 03 040 000 Obračunska osnovica na osnovi podatkovnih elemenata 14 14 000 000 i 14 15 000 000 te, ako je primjenjivo,
- preračunati valutu računa u nacionalnu valutu (podatkovni element 14 14 000 000 + podatkovni element 14 15 000 000 po stavci) pomnožen podatkovnim elementom 14 09 000 000.

(l) Podatkovni element 14 14 000 000 Stvarna vrijednost

U napomeni za taj podatkovni element traži se da se upiše stvarna vrijednost robe po stavci u valuti računa.

Osoba koja podnosi carinsku deklaraciju obavezno mora navesti podatkovni element 14 14 000 000.

Podatkovni element 14 14 000 000 upotrebljava se samo u kontekstu carinske deklaracije H7. U slučaju carinske deklaracije s potpunim skupom podataka (H1) ili pojednostavnjene deklaracije (I1) stvarna vrijednost robe mora se navesti u podatkovnom elementu 14 08 000 000 Cijena stavke / iznos. U slučaju carinske deklaracije sa smanjenim skupom podataka za robu u poštanskim pošiljkama (H6) za potrebe iskazivanja stvarne vrijednosti robe mora se upotrijebiti podatkovni element 14 12 000 000.

U slučaju IOSS-a preporučuje se da se iznos PDV-a uvijek navede zasebno na računu kako bi se omogućilo utvrđivanje stvarne vrijednosti i izračun obračunske osnovice za izvješćivanje u okviru sustava Surveillance.

Primjer 1.: stvarna vrijednost od 140 EUR (bez PDV-a i navođenja ostalih troškova)

Broj stavke	Naziv proizvoda	Cijena	PDV	Ukupna cijena
1.	Zimski kaput	140 EUR	28 EUR	168 EUR

Primjer 2.: stvarna vrijednost od 140 EUR (bez PDV-a i sa zasebnim navođenjem troškova prijevoza)

Broj stavke	Naziv proizvoda	Cijena	PDV	Ukupna cijena
1.	Zimski kaput	140 EUR	28 EUR	168 EUR
2.	Naknada za prijevoz	15 EUR	3 EUR	18 EUR

Primjer 3.: stvarna vrijednost od 140 EUR (bez PDV-a i sa zasebnim navođenjem troškova prijevoza)

Broj stavke	Naziv proizvoda	Cijena	PDV	Ukupna cijena
1.	Zimski kaput	120 EUR	24 EUR	144 EUR
2.	Majica kratkih rukava	20 EUR	4 EUR	24 EUR
3.	Naknada za prijevoz	15 EUR	3 EUR	18 EUR

Primjer 4.: stvarna vrijednost od 160 EUR (bez PDV-a i zasebnog navođenja ostalih troškova na računu)

Broj stavke	Naziv proizvoda	Cijena	PDV	Ukupna cijena
1.	Zimski kaput	160 EUR	32 EUR	192 EUR

Budući da je stvarna vrijednost u primjeru 4. viša od 150 EUR, ta se roba ne može deklarirati deklaracijom sa skupom podataka H7. Umjesto toga mora se upotrijebiti standardna carinska deklaracija (H1 ili, isključivo za poštanske operatore, H6) ili pojednostavnjena carinska deklaracija (I1).

(m) Podatkovni element 14 15 000 000 Troškovi prijevoza i osiguranja do odredišta

U napomeni za taj podatkovni element traži se da se upišu troškovi prijevoza i osiguranja do konačnog odredišta u valuti računa.

Osoba koja podnosi carinsku deklaraciju obavezno mora navesti podatkovni element 14 15 000 000. Međutim, u skladu s uvodnom napomenom 3. u glavi 1. poglavlju 1. priloga B delegiranom aktu CZU-a, ti se podaci prikupljaju samo kada okolnosti to opravdavaju. Nadalje, u tom kontekstu može biti relevantna i uvodna napomena 6. U njoj se navodi da se podaci koje deklarant dostavlja temelje na podacima koji su mu poznati u trenutku podnošenja deklaracije carini. Međutim, to se primjenjuje ne dovodeći u pitanje članak 15. CZU-a.

Primjeri:

- Cijena robe koja uključuje troškove prijevoza i osiguranja navedena na računu iznosi 120 EUR. Na računu se troškovi prijevoza i osiguranja u iznosu od 20 EUR navode zasebno – *stvarna vrijednost koju treba navesti u podatkovnom elementu 14 14 000 000 iznosi 100 EUR, a troškovi prijevoza i osiguranja do konačnog odredišta koje treba navesti u podatkovnom elementu 14 15 000 000 iznose 20 EUR.*
- Ukupna cijena robe navedena na računu iznosi 120 EUR. U priloženim ispravama nisu navedeni nikakvi troškovi prijevoza ili osiguranja – *stvarna vrijednost koju treba navesti u podatkovnom elementu 14 14 000 000 iznosi 120 EUR. Podatkovni element 14 15 000 000 ostavlja se prazan ili se u njega upisuje vrijednost „0”, ovisno o sustavu za uvoz države članice.*

(n) Podatkovni element 18 02 000 000 Dopunske jedinice

U napomeni za taj podatkovni element traži se da se, prema potrebi, upiše količina predmetne stavke, izražena u mjernoj jedinici propisanoj zakonodavstvom Unije kako je objavljeno u TARIC-u.

Napomenu treba čitati zajedno s bilješkom 56. u prilogu B delegiranom aktu CZU-a: taj se podatak traži samo ako se deklaracija odnosi na robu iz članka 27. Uredbe (EZ) br. 1186/2009 i/ili iz članka 2. Direktive Vijeća 2006/79/EZ.

To znači da se taj podatkovni element traži samo u slučaju pošiljaka među potrošačima (tj. kada fizička osoba šalje pošiljku fizičkoj osobi) kad je roba po svojoj naravi obuhvaćena količinskim ograničenjima (duhanski proizvodi, alkohol i alkoholna pića, parfemi i toaletne vode).

Primjer

Poslana je kutija cigara kao poklon.

Količina: u kutiji se nalazi deset cigara.

Dodatna mjerna jedinica: 0,01.

(o) Podatkovni element 18 09 056 000 Oznaka podbroja Harmoniziranog sustava

U napomeni za taj podatkovni element traži se da se upiše šesteroznamenkasta oznaka nomenklature Harmoniziranog sustava deklarirane robe.

2.2.2. Tko može biti deklarant?

Carinsku deklaraciju sa skupom podataka H7 može podnijeti svaka osoba koja ispunjava uvjete iz članka 170. CZU-a. Deklarant može biti uvoznik (tj. primatelj koji je obično, ali ne nužno, kupac) u svoje ime i za svoj račun ili zastupnik (tj. poštanski operater, žurni prijevoznik, carinski zastupnik ili slično) pod općim uvjetima iz CZU-a. Ovisno o vrsti zastupanja zastupnik može djelovati u ime i za račun zastupane osobe (izravno zastupanje) ili u svoje ime i za račun zastupane osobe (neizravno zastupanje).

Pri carinjenju za puštanje u slobodni promet carinska tijela mogu od zastupnika zahtijevati da dostavi dokaz o tome da ga je zastupana osoba opunomoćila da je zastupa. Za zastupnike koji ne dostave taj dokaz ili ne navedu da djeluju kao zastupnici smatra se da djeluju u svoje ime i za svoj račun te moraju snositi punu odgovornost za predmetnu carinsku deklaraciju.

Kako bi se ubrzao postupak carinjenja, ta punomoć može se zatražiti od kupca već u trenutku kupnje, npr. pri odabiru načina dostave. Preporučuje se i da ta punomoć obuhvaća sve formalnosti povezane s carinjenjem robe, uključujući moguću izmjenu ili poništenje carinske deklaracije.

Primjeri:

- 1) Uvoznik iz Estonije naručuje par sportskih cipela od prodavatelja na internetskoj platformi. Pošiljka ispunjava sve uvjete iz članka 143.a delegiranog akta CZU-a (roba je obuhvaćena člankom 23. stavkom 1. Uredbe o oslobođenju od carina i ne podliježe zabranama i ograničenjima). Prijevoz robe obavlja poštanski operater / žurni prijevoznik te nakon što stigne u Estoniju, uvoznik odluči podnijeti carinsku deklaraciju u svoje ime. U tu svrhu ima pravo upotrijebiti carinsku deklaraciju sa skupom podataka H7.

Izvadak iz carinske deklaracije:

Podatkovni element 13 04 000 000	Uvoznik	Osoba (fizička ili pravna)
Podatkovni element 13 05 000 000	Deklarant	Uvoznik
Podatkovni element 13 06 000 000	Zastupnik	—

- 2) U drugom scenariju uvoznik imenuje poštanskog operatera / žurnog prijevoznika / drugog carinskog zastupnika da podnese carinsku deklaraciju u njegovo ime i za njegov račun => izravno zastupanje po poštanskom operateru / žurnom prijevozniku, koji u tu svrhu može odabrati carinsku deklaraciju sa skupom podataka H7.

Izvadak iz carinske deklaracije:

Podatkovni element 13 04 000 000	Uvoznik	Osoba (fizička ili pravna)
-------------------------------------	---------	----------------------------

Podatkovni element 13 05 000 000	Deklarant	Uvoznik
Podatkovni element 13 06 000 000	Zastupnik	Poštanski operater / žurni prijevoznik / drugi carinski zastupnik
Podatkovni element 13 06 030 000	Status zastupnika	Oznaka „2” (izravno zastupanje u smislu članka 18. stavka 1. CZU-a)

- 3) U trećem scenariju uvoznik određuje poštanskog operatera / žurnog prijevoznika / drugog carinskog zastupnika da djeluje kao neizravni zastupnik, koji će posljedično obaviti carinjenje robe u svoje ime, ali za račun uvoznika.

Izvadak iz carinske deklaracije:

Podatkovni element 13 04 000 000	Uvoznik	Osoba (fizička ili pravna)
Podatkovni element 13 05 000 000	Deklarant	Poštanski operater / žurni prijevoznik / drugi carinski zastupnik
Podatkovni element 13 06 000 000	Zastupnik	Poštanski operater / žurni prijevoznik / drugi carinski zastupnik
Podatkovni element 13 06 030 000	Status zastupnika	Oznaka „3” (neizravno zastupanje u smislu članka 18. stavka 1. CZU-a)

- 4) U četvrtom scenariju poštanski operater / žurni prijevoznik / carinski zastupnik ne navede da djeluje kao zastupnik, pa se stoga smatra da djeluje u svoje ime i za svoj račun, zajedno sa svim odgovornostima koje proizlaze iz svojstva deklaranta.

Izvadak iz carinske deklaracije:

Podatkovni element 13 04 000 000	Uvoznik	Osoba (fizička ili pravna)
Podatkovni element 13 05 000 000	Deklarant	Poštanski operater / žurni prijevoznik / drugi carinski zastupnik
Podatkovni element 13 06 000 000	Zastupnik	—

Da bi se podnijela deklaracija, osoba koja podnosi deklaraciju mora raspolagati svim podacima koji se traže za puštanje robe u slobodni promet. Deklaracija će biti prihvaćena samo ako sadržava potpune podatke. Ako podnose deklaraciju u ime druge osobe, carinski zastupnici (među ostalim poštanski operateri, žurni prijevoznici ili slično) moraju imati punomoć (članak 19. CZU-a).

Carinska tijela ne moraju zahtijevati od gospodarskih subjekata koji se redovito bave carinskim zastupanjem da svaki put predlože dokaz o punomoći, u skladu s člankom 19. stavkom 3. CZU-a. Međutim, iako ne postoji obveza predloženja dokaza, zastupnik i dalje mora biti opunomoćen za zastupanje dotične osobe (tj. osobe koja ima pravo dati punomoć drugoj osobi da je zastupa, primjerice da zastupa uvoznika). Drugim riječima, dotična osoba mora izričito pristati na zastupanje ili se treba smatrati da je pristala na zastupanje nakon što joj je omogućeno da se izjasni želi li robu deklarirati sama ili imenovati drugog carinskog zastupnika. Ako zastupnik ne uspije dokazati da ima takvu punomoć, smatra se da djeluje u svoje ime i za svoj račun te mora snositi punu odgovornost za predmetnu carinsku deklaraciju.

2.2.3. Koja se roba može deklarirati carinskom deklaracijom sa skupom podataka H7?

Kako je predviđeno u članku 143.a delegiranog akta CZU-a, carinska deklaracija sa skupom podataka H7 može se upotrebljavati za robu koja ispunjava sljedeće uvjete:

- 1) roba u pošiljci oslobođena je uvozne carine u skladu s člankom 23. stavkom 1. ili člankom 25. stavkom 1. Uredbe o oslobođenju od carina i
- 2) roba u toj pošiljci ne podliježe zabranama i ograničenjima.

- 1) Roba u pošiljci oslobođena je uvozne carine u skladu s člankom 23. stavkom 1. ili člankom 25. stavkom 1. Uredbe o oslobođenju od carina

U članku se upućuje na Uredbu o oslobođenju od carina te konkretnije na njezin članak 23. stavak 1. i članak 25. stavak 1., koji su poznatiji kao prag od 150 EUR za robu male vrijednosti i prag od 45 EUR za poklone nekomercijalne naravi (pošiljke među potrošačima).

U **članku 23. stavku 1.** utvrđuju se sljedeći uvjeti za robu:

- Roba je zanemarive vrijednosti (stvarna vrijednost ne premašuje iznos od ukupno 150 EUR po pošiljci).
- Roba se otprema izravno iz treće zemlje primatelju u EU-u.
- Određena je roba isključena: alkoholni proizvodi, parfemi i toaletne vode te duhan i duhanski proizvodi. Tu robu stoga nije moguće obuhvatiti carinskom deklaracijom sa skupom podataka H7, osim ako se primjenjuje članak 25.

stavak 1. Uredbe o oslobođenju od carina (koji obuhvaća pošiljke koje je jedna fizička osoba poslala drugoj fizičkoj osobi). Člankom 26. područje primjene oslobođenja od carine ograničava se na vrijednost do 45 EUR za te pošiljke i, za određenu robu, do određenih količinskih pragova opisanih u tom članku.

Treba imati umu da se oslobođenje u skladu s člankom 23. stavkom 1. primjenjuje po pošiljci u vrijednosti do 150 EUR, pa se pošiljka, ako se sastoji od više artikala, ne može podijeliti kako bi se zatražilo oslobođenje od carine za jedan ili nekoliko artikala.

Ako se stotine paketa namijenjenih pojedinačnim potrošačima i označenih njihovim imenima konsolidira u kontejner, mogu se ocariniti stotinama carinskih deklaracija sa skupom podataka H7 i dostaviti na konačno odredište nakon puštanja u slobodni promet. Podsjeća se na to da se u slučaju robe izvan IOSS-a sva ta roba mora deklarirati za puštanje u slobodni promet u državi članici konačnog odredišta robe. Vidjeti relevantne slučajeve primjene u prilogu 2.

Stvarna vrijednost od najviše 150 EUR po pošiljci

Za potrebe utvrđivanja ispunjava li roba uvjete za oslobođenje od carine predviđeno u članku 23. stavku 1. Uredbe o oslobođenju od carina mora se razmotriti definicija pojma „stvarna vrijednost” (članak 1. točka 48. delegiranog akta CZU-a). Carina će podatak o toj vrijednosti pronaći u podatkovnom elementu 14 14 000 000 carinske deklaracije u svrhu ocjenjivanja postoji li pravo na upotrebu carinske deklaracije sa skupom podataka H7. Stvarna vrijednost detaljno se objašnjava u poglavlju 1.

Ako carina utvrdi da stvarna vrijednost robe premašuje 150 EUR, daljnje postupanje ovisi o trenutku tog utvrđivanja. U tablici u nastavku sažeto su prikazani mogući scenariji:

Vrijeme utvrđivanja točne vrijednosti robe	Potrebno daljnje postupanje	Tko poduzima radnje	Pravna osnova
Prije prihvatanja carinske deklaracije sa skupom podataka H7	Carinska deklaracija H7 odbijena	Carina	Članak 172. CZU-a
	Podnesena nova carinska deklaracija koja nije H7	Deklarant	

Nakon prihvaćanja carinske deklaracije, ali prije puštanja robe, ako je stvarna vrijednost robe ≤ 150 EUR	Carinska deklaracija izmijenjena ⁸	Deklarant	Članak 191. i članak 173. stavak 1. CZU-a
Nakon prihvaćanja carinske deklaracije, ali prije puštanja robe, ako je stvarna vrijednost robe > 150 EUR	Carina može odbiti pustiti robu ili predložiti deklarantu da zatraži poništenje carinske deklaracije sa skupom podataka H7 i podnese novu carinsku deklaraciju sa skupom podataka H1 ili pojednostavnjenu deklaraciju. Kao druga mogućnost, carina poništava odluku o prihvaćanju carinske deklaracije i traži podnošenje carinske deklaracije s potpunim skupom podataka ili pojednostavnjene deklaracije s točnim carinskom vrijednošću. U tom slučaju	Carina	Članci 27., 174., 188., 191. i 198. CZU-a Članci od 8. do 10. DACZU-a Članci od 8. do 9. PACZU-a

⁸ Izmjena je moguća samo ako su ispunjeni uvjeti predviđeni u članku 173. stavku 2. CZU-a (carina nije obavijestila deklaranta da namjerava pregledati robu, carina nije utvrdila da su podaci netočni niti je roba još puštena). U ostalim se slučajevima primjenjuje postupak opisan u nastavku za slučajeve u kojima je netočna vrijednost utvrđena nakon prihvaćanja carinske deklaracije, ali prije puštanja robe, te je stvarna vrijednost robe > 150 EUR.

	deklarant ima pravo na saslušanje.		
Nakon puštanja robe, vrijednost utvrdio deklarant	Carinska deklaracija izmijenjena ako je vrijednost i dalje manja od 150 EUR	Deklarant	Članak 173. stavak 3. CZU-a
Tijekom naknadnih provjera	Donesena je službena carinska odluka o rezultatima naknadne provjere i uvoznjoj carini koju treba platiti. U slučaju IOSS-a potrebno je obavijestiti i državu članicu identifikacije (administrativna suradnja).	Carina	Članak 29. CZU-a Članci od 8. do 10. DACZU-a Članci od 8. do 9. PACZU-a

Člankom 25. stavkom 1. Uredbe o oslobođenju od carina obuhvaćena je sljedeća roba:

- roba koja se nalazi u pošiljkama u vrijednosti do 45 EUR
- roba u pošiljkama koje fizička osoba iz treće zemlje šalje drugoj fizičkoj osobi koja živi na carinskom području EU-a
- roba koja nije predmet komercijalnog uvoza (roba u pošiljkama povremene naravi isključivo za osobnu uporabu primatelja (tj. uvoznika) ili njegove obitelji koja po svojoj naravi ili količini ne odražava nikakvu komercijalnu namjeru te ih je pošiljatelj primatelju (tj. uvozniku) poslao besplatno⁹)
- Na duhanske proizvode, alkohol i alkoholna pića te parfeme i toaletnu vodu primjenjuju se količinska ograničenja u skladu s člankom 27. Uredbe o oslobođenju od carina.

⁹ Komercijalna narav definirana je u članku 25. stavku 2. Uredbe o oslobođenju od carina.

Treba napomenuti da se za nekomercijalnu robu oslobođenje može zatražiti na razini artikla. To znači da, ako ukupna vrijednost po pošiljci koja se sastoji od dvaju ili više artikala premašuje vrijednost od 45 EUR, oslobođenje do toga iznosa odobrava se za one artikle za koje bi oslobođenje bilo odobreno da su uvezeni odvojeno. S druge strane, vrijednost pojedinačnog artikla ne može se podijeliti (članak 26. stavak 2. Uredbe o oslobođenju od carina). Međutim, oslobođenje od PDV-a odobrava se za čitavu pošiljku, a ne u odnosu na pojedinačne komade robe u toj pošiljci¹⁰.

Napomena: roba koja podliježe oslobođenju od carine na temelju drugih članaka iz Uredbe o oslobođenju od carina (kao što su komercijalni uzorci) i vraćena roba ne može se deklarirati primjenom carinske deklaracije s izrazito smanjenim skupom podataka te se mora deklarirati primjenom pojednostavnjene deklaracije ili standardne deklaracije s potpunim skupom podataka.

Ako vrijednost poklona (koji nisu alkoholni proizvodi, parfemi i toaletne vode ili duhan i duhanski proizvodi) premašuje prag od 45 EUR, ali ti pokloni inače ispunjavaju uvjete za oslobođenje od carina u skladu s člankom 23. Uredbe o oslobođenju od carina, carina odbija carinsku deklaraciju, a deklarant je mijenja tako što oznaku dodatnog postupka C08 zamjenjuje oznakom C07.

Sve dok vrijednost robe ne premašuje 150 EUR, ne plaća se nikakva carina, ali roba podliježe plaćanju PDV-a. Moguća je primjena carinske deklaracije sa skupom podataka H7 ako su ispunjeni ostali uvjeti.

Primjeri:

- a) *Pošiljka koju jedna fizička osoba šalje drugoj, a čija je vrijednost 30 EUR: nema uvozne carine, ne plaća se PDV, navodi se oznaka dodatnog postupka C08.*
- b) *Pošiljka koju jedna fizička osoba šalje drugoj, a čija je vrijednost 50 EUR: nema uvozne carine, plaća se PDV, navodi se oznaka dodatnog postupka C07.*
- c) *Pošiljka koju jedna fizička osoba šalje drugoj, a čija je vrijednost 100 EUR i sastoji se od:
artikla 1.: vrijednost 20 EUR: nema uvozne carine, plaća se PDV, navodi se oznaka dodatnog postupka C07
artikla 2.: vrijednost 30 EUR: nema uvozne carine, plaća se PDV, navodi se oznaka dodatnog postupka C07*

¹⁰ U skladu s člankom 1. stavkom 2. točkom (c) Direktive 2006/79/EZ, „mala pošiljka nekomercijalne naravi” označava pošiljke koje „sadrže robu čija ukupna vrijednost ne prelazi 45 eura”.

artikla 3.: vrijednost 50 EUR: nema uvozne carine, plaća se PDV, navodi se oznaka dodatnog postupka C07.

S obzirom na to da ukupna vrijednost pošiljke premašuje 45 EUR, ne može se primijeniti oslobođenje od PDV-a.

d) Pošiljka koju jedna fizička osoba šalje drugoj, u okviru komercijalne transakcije (primjerice roba koja se prodaje među potrošačima preko elektroničkog sučelja), a čija je vrijednost manja od 150 EUR: nema uvozne carine, plaća se PDV, navodi se oznaka dodatnog postupka C07.

Treba napomenuti da se u prethodno navedenim scenarijima b), c) i d) oznaka dodatnog postupka C07 ne može kombinirati s oznakom F48 ili F49 jer su IOSS i posebni postupci primjenjivi samo u slučaju prodaje robe na daljinu (koju poduzeća prodaju potrošačima).

2) Roba u toj pošiljci ne podliježe zabranama i ograničenjima

Budući da se u članku 143.a delegiranog akta CZU-a propisuje da se roba koja podliježe zabranama i/ili ograničenjima ne može pustiti u slobodni promet primjenom carinske deklaracije sa skupom podataka H7, nije dopušteno da se bilo kakva roba koja ne ispunjava taj zahtjev uključi u deklaraciju. Takva roba, osim one čije je puštanje u slobodni promet zabranjeno, nastaviti će se deklarirati primjenom standardne carinske deklaracije sa svim relevantnim podacima. Podnošenjem carinske deklaracije sa skupom podataka H7 deklarant izjavljuje da predmetna roba ne podliježe zabranama i ograničenjima.

Kako bi utvrdila da je taj uvjet ispunjen, carinska tijela oslanjati će se na podatke navedene u carinskoj deklaraciji i, konkretnije, na šesteroznamenkastu oznaku Harmoniziranog sustava, ali i na opis robe te ime i adresu izvoznika. Nadalje, podnošenjem ulazne skraćene deklaracije od 2021. carini će se osigurati dodatna razina informacija za analizu rizika za potrebe sigurnosti i zaštite. Svi ti podaci trebaju se upotrebljavati za pokretanje relevantnih carinskih provjera koje se mogu dopunjavati nasumičnim provjerama.

Žurni prijevoznici integrirali su u svoje sustave postupak sigurnosnog pregleda koji obuhvaća identifikaciju zabrana i ograničenja relevantnih za carinska tijela. U samom se postupku primjenjuje slojevit pristup s različitim koracima. Kao prvo, automatizirana procjena sastoji se od primjene filtera za ključne riječi u okviru opisa robe zajedno s dodatnim parametrima kao što su težina i profili klijenata i na strani pošiljatelja i na strani primatelja (tj. uvoznika). Sustav sprečava carinjenje tih pošiljaka primjenom pojednostavnjenog postupka te ih označava u redu čeka. Kao drugo, za obavljanje dodatnih provjera i pripremni rad prije stavljanja robe u carinski postupak potrebna je ljudska intervencija.

Važno je napomenuti da se odredba iz članka 143.a delegiranog akta CZU-a „pod

uvjetom da roba u toj pošiljci ne podliježe zabranama i ograničenjima” ne može shvatiti tako da se sva roba sa šesteroznamenkastom oznakom Harmoniziranog sustava (HS) koja bi mogla biti povezana s mjerom zabrana i ograničenja u okviru TARIC-a isključuje iz primjene carinske deklaracije s izrazito smanjenim skupom podataka.

Preporučuje se da carina provodi provjere povezane sa zabranama i ograničenjima u skladu sa sljedećim:

- ako sva roba identificirana osmeroznamenkastom oznakom KN ispod deklarirane šesteroznamenkaste oznake HS-a podliježe mjeri zabrana i ograničenja, ta se oznaka HS-a blokira te se carinska deklaracija H7 odbija i
- ako su samo neke od osmeroznamenkastih oznaka KN ispod deklarirane šesteroznamenkaste oznake HS-a povezane s mjerom zabrana i ograničenja, carinska deklaracija H7 označava se, a nadležna carinska tijela moraju provesti dodatne provjere.

Predlaže se da se taj način rada integrira u nacionalni sustav za uvoz država članica s pomoću automatiziranog rješenja razvijenog za provedbu carinske deklaracije sa skupom podataka H7 u cilju osiguravanja automatske provjere mjera zabrana i ograničenja te brzo puštanje takve robe.

2.2.4. Koji se mehanizam naplate PDV-a primjenjuje?

Carinska deklaracija sa skupom podataka H7 može se upotrebljavati za mehanizme naplate PDV-a u nastavku:

- program za uvoz / sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz ili IOSS (vidjeti odjeljak 3.1.)
- posebne postupke za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz (vidjeti odjeljak 3.2.) i
- standardni mehanizam naplate PDV-a (vidjeti odjeljak 3.3.).

2.2.5. Koja se oznaka postupka upotrebljava?

Za carinsku deklaraciju sa skupom podataka H7 mora se upotrebljavati oznaka postupka „40 00”, kako je predviđeno u prilogu B provedbenom aktu CZU-a:

„H7	Carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet za pošiljku koja je oslobođena od uvozne carine u skladu s člankom 23. stavkom 1. ili člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1186/2009.	40 00”
-----	--	--------

Pošiljke ne bi smjele biti prihvatljive za oslobođenje od uvoznih carina ako su prije ulaska u postupak radi puštanja u slobodni promet stavljene u drugi carinski postupak. Stoga osim privremenog smještaja nije dopušteno skladištenje (u carinskom skladištu ili slobodnoj zoni) jer bi to bilo u suprotnosti sa zahtjevom izravne otpreme koji je predviđen u članku 23. stavku 1. Uredbe o oslobođenju od carina.

To znači da se roba koja je na početku stavljena u postupak skladištenja ne može deklarirati carinskom deklaracijom sa skupom podataka H7. Međutim, tom carinskom deklaracijom može se deklarirati roba koja je u privremenom smještaju ili je stavljena u postupak provoza prije ili odmah nakon dolaska na carinsko područje Unije. U oba će slučaja oznaka postupka biti „40 00”.

2.2.6. Prijelazne mjere

Prijelazne mjere za države članice

U članku 143.a stavku 3. delegiranog akta CZU-a predviđa se sljedeće:

„Do datumâ nadogradnje nacionalnih sustava uvoza iz Priloga Provedbenoj odluci (EU) 2019/2151 države članice mogu propisati da deklaracija iz stavka 1. ovog članka podliježe zahtjevima u pogledu podataka iz Priloga 9. Delegiranoj uredbi (EU) 2016/341”.

U tu svrhu mogu se upotrebljavati sljedeći skupovi podataka:

- skup podataka za pojednostavnjenu deklaraciju u skladu s prilogom 9. dodatkom A tablicom 7. ili
- standardna carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet u skladu s prilogom 9. dodatkom C1 stupcem H.

2.3. Carinska deklaracija s potpunim skupom podataka – stupac H1

Standardna carinska deklaracija, koja ima trostruko više podatkovnih elemenata od carinske deklaracije sa skupom podataka H7, i dalje ostaje kao mogućnost za deklariranje uvoza pošiljaka male vrijednosti u EU. Nadalje, pod određenim uvjetima (npr. trošarinska roba, roba koja podliježe zabranama i ograničenjima itd.), carinska deklaracija H1 i dalje je jedini prikladan skup podataka za puštanje u slobodni promet robe.

Međutim, s obzirom na količine robe važno je naglasiti da je poželjna primjena deklaracija sa smanjenim skupovima podataka kad god je to moguće, uzimajući u obzir ograničenja kapaciteta IT sustava žurnih prijevoznika i poštanskih operatera, kao i nacionalnih carinskih tijela.

2.4. Upotreba prethodno podnesene carinske deklaracije kao deklaracije za privremeni smještaj

Kad se pošiljke male vrijednosti uvoze u EU, svaka dodatna formalnost može povećati naknade za usluge i odgoditi isporuku paketa. Stoga se preporučuje objedinjavanje određenih ulaznih formalnosti za tu posebnu robu.

U članku 192. provedbenog akta CZU-a predviđa se mogućnost da se prethodno podnesena carinska deklaracija smatra deklaracijom za privremeni smještaj. Ta odredba vrijedi za sve skupove podataka i nije ograničena na carinsku deklaraciju sa skupom podataka H7. Ponajprije se može primjenjivati u slučajevima kada carinsku deklaraciju podnosi osoba koja je ujedno odgovorna i za podnošenje robe. U slučaju prethodno podnesene deklaracije carina će moći provesti analizu rizika prije dolaska robe na carinu i, slijedom toga, identificirati pošiljke visokog rizika te omogućiti brzo puštanje robe niskog rizika odmah nakon podnošenja te robe.

2.5. Ostalo (pojednostavnjenja, podnošenje jedinstvenih deklaracija)

Upotreba carinske deklaracije sa skupom podataka H7 dobrovoljna je i ovisi o odabiru osobe koja podnosi deklaraciju. Ako ne upotrebljava tu carinsku deklaraciju, ta osoba može se umjesto toga odlučiti za upotrebu standardne carinske deklaracije s potpunim skupom podataka ili pojednostavnjene carinske deklaracije. Međutim, za te druge deklaracije traži se ispunjavanje većeg broja podatkovnih elemenata nego u slučaju carinske deklaracije za određene pošiljke male vrijednosti, tj. carinske deklaracije sa skupom podataka H7.

Za poštanske pošiljke i dalje postoji mogućnost upotrebe carinske deklaracije sa skupom podataka H6.

Primjenjuju se svi zahtjevi u pogledu provjere identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u, osiguravanja naplate PDV-a i izvješćivanja za sustava Surveillance.

2.5.1. Pojednostavnjena deklaracija

Pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti predviđeni u okviru CZU-a za upotrebu takvog pojednostavnjenja, carinjenje pošiljaka male vrijednosti može se obaviti s pomoću pojednostavnjene deklaracije.

U slučaju IOSS-a, u podatkovnom elementu 13 16 000 000 u skupu podataka upotrijebljene carinske deklaracije mora se navesti identifikacijski broj za PDV u IOSS-u. Do datumâ nadogradnje nacionalnih sustava za uvoz (najkasnije do kraja

2022.) zahtjevi u pogledu podataka za pojednostavnjenu deklaraciju zahtjevi su iz priloga 9. dodatka A prijelaznom delegiranom aktu CZU-a. U tom se slučaju identifikacijski broj za PDV u IOSS-u mora navesti u polju 44. carinske deklaracije. Stoga bi bilo moguće upotrijebiti pojednostavnjenu deklaraciju u prijelaznom razdoblju.

Države članice koje upotrebljavaju pojednostavnjenu deklaraciju podsjeća se na mogućnost predviđenu u članku 167. stavku 1. točki (a) CZU-a te da ne zahtijevaju dopunsku deklaraciju za deklaracije za pošiljke male vrijednosti (u skladu s člankom 167. stavkom 3. CZU-a).

Važno je napomenuti da je skup podataka za pojednostavnjenu deklaraciju prilagođen potrebama tradicionalnih trgovačkih transakcija i sadržava znatno više podatkovnih elemenata nego carinska deklaracija sa skupom podataka H7. Stoga bi upotreba pojednostavnjene deklaracije mogla biti opterećenje i za deklaranta i za carinska tijela (među ostalim zbog obveze slanja podataka u sustav Surveillance).

2.5.2. Unos u evidencije deklaranta

Unos u evidencije deklaranta carinsko je pojednostavnjenje za koje je potrebno odobrenje koje se može dati pod određenim uvjetima i kriterijima, koji su utvrđeni u carinskom zakonodavstvu (članak 182. CZU-a). Obje vrste unosa u evidencije deklaranta (tj. s podnošenjem robe i s oslobođenjem od podnošenja robe) mogu se upotrebljavati u svrhu deklariranja pošiljaka male vrijednosti za puštanje u slobodni promet u okviru posebnih postupaka i standardnog mehanizma naplate PDV-a pri uvozu.

Međutim, takvo pojednostavnjenje nije prikladno za IOSS jer se zahtjevi u pogledu provjere identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u i mjesečnog izvješćivanja ne mogu ispuniti ni unosom u evidencije deklaranta s podnošenjem robe ni unosom u evidencije deklaranta s oslobođenjem od podnošenja robe. Nadalje, mora se smatrati da u slučaju unosa u evidencije deklaranta nije moguće oslobođenje od podnošenja dopunske deklaracije, bez obzira na mehanizam naplate PDV-a koji se primjenjuje.

2.5.3. Centralizirano carinjenje

Važno je napomenuti da se za upotrebu centraliziranog carinjenja zahtijeva ispunjavanje nekoliko uvjeta kako je predviđeno u članku 179. CZU-a (npr. ako se uključeni carinski uredi nalaze u dvjema različitim državama članicama, obvezno je dobivanje odobrenja) i da se carinska deklaracija mora podnijeti u carinskom uredu u državi članici u kojoj korisnik odobrenja ima poslovni nastan. To pojednostavnjenje smatra se zasebnim konceptom u odnosu na carinjenje pošiljaka male vrijednosti u okviru programa za IOSS-a, za koje vrijede drukčija pravila: nije potrebno odobrenje, a carinsku deklaraciju za puštanje u slobodni promet moguće je podnijeti bilo gdje u EU-u, ali se mora podnijeti u istom carinskom uredu u kojem se roba podnosi carini.

Ako se pošiljke male vrijednosti puštaju u slobodni promet u okviru programa za posebne postupke ili u okviru standardnog mehanizma naplate PDV-a, primjenjuje se članak 221. stavak 4. provedbenog akta CZU-a te se carinska deklaracija podnosi „[carinskom uredu] koji se nalazi u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz robe završava”, tj. u državi članici konačnog odredišta robe. Stoga centralizirano carinjenje nije spojivo s tim dvama scenarijima.

Kad je riječ o scenariju za IOSS, centralizirano carinjenje pošiljaka male vrijednosti i dalje je izvan područja primjene druge faze tog projekta centraliziranog carinjenja za uvoz (CCI). Interes za takav mogući budući projekt još nije ispitan.

2.5.4. Jedinstveno podnošenje carinske deklaracije i ulazne skraćene deklaracije

Središnji je element takve mogućnosti načelo da podaci koji se dostavljaju zajedničkom sučelju za trgovce u okviru sustava kontrole uvoza druge generacije (ICS2) mogu služiti dvjema svrhama: za obveze u pogledu ulazne skraćene deklaracije i za one u pogledu carinske deklaracije.

Kad je riječ o puštanju u slobodni promet pošiljaka male vrijednosti, osoba koja podnosi deklaraciju dostavlja podatke samo jednom u najkraćem mogućem roku, a zatim ih carinska tijela upotrebljavaju u različite svrhe. To podrazumijeva da se carinska deklaracija sa skupom podataka H7 podnosi zajedno s podacima za ulaznu skraćenu deklaraciju preko zajedničkog sučelja za trgovce (STI) sustava ICS2 (jedinstvena točka pristupanja).

Međutim, ta mogućnost nije predviđena prije uvođenja 2. izdanja sustava ICS2 (koje je predviđeno za 1. ožujka 2023.), a čak je i to vrlo upitno jer ta funkcionalnost nije detaljno razrađena. Stoga se u ovoj fazi ne predviđa da će biti obuhvaćena 2. izdanjem.

2.6. Carinjenje poštanskih pošiljaka

Sve poštanske pošiljke koje se uvoze u EU, bez obzira na vrijednost, mogu se deklarirati za puštanje u slobodni promet upotrebom standardne carinske deklaracije s potpunim skupom podataka (skup podataka H1) ili, ako su ispunjeni uvjeti predviđeni u članku 166. CZU-a, upotrebom pojednostavnjene deklaracije (skup podataka I1).

Nadalje, u tablici u nastavku prikazuju se moguće pojednostavnjene formalnosti za carinjenje takve robe, ovisno o njihovoj vrijednosti:

Roba vrijednosti ≤ 150 EUR	elektronička carinska deklaracija H7	od 1. srpnja 2021.	- roba koja podliježe oslobođenju od carina (članci 23. i 25. Uredbe o oslobođenju od carina) - Ø zabrana i ograničenja - samo carinski postupak 40 00
	carinska deklaracija u skladu s prilogom 9. PDACZU-u	do nadogradnje nacionalnih sustava za uvoz (najkasnije do 31. prosinca 2022.)	- pravo države članice na upotrebu te alternative ako deklaracija H7 nije još dostupna
	bilo koja druga radnja podnošenjem (deklaracije CN22/CN23)	do kraja vremenskog okvira za uvođenje sustava ICS2 (najkasnije do 1. listopada 2021.)	- država članica predviđa vremenski okvir za uvođenje i dopušta upotrebu te radnje - roba koja podliježe oslobođenju od carina (članci 23. i 25. Uredbe o oslobođenju od carina) - Ø zabrana i ograničenja - Ø IOSS-a ili posebnih postupaka koji se upotrebljavaju za PDV - podaci koje carina prihvaća
Roba u poštanskim pošiljkama vrijednosti ≤ 1000 EUR	elektronička carinska deklaracija H6	od 1. svibnja 2016.	- Ø zabrana i ograničenja - Ø oznaka carinskog postupka 42/63
	bilo koja druga radnja podnošenjem (deklaracije CN22/CN23)	do nadogradnje nacionalnih sustava za uvoz (najkasnije do 31. prosinca 2022.)	- nije dostupno za robu u poštanskim pošiljkama obuhvaćenima člankom 143.a DACZU-a (roba vrijednosti ≤ 150 EUR) - ako je država članica dopustila tu mogućnost
Roba vrijednosti > 1000 EUR	elektronička carinska deklaracija H1	od 1. svibnja 2016.	
	carinska deklaracija u skladu s prilogom 9. PDACZU-u	do nadogradnje nacionalnih sustava za uvoz (najkasnije do 31. prosinca 2022.)	

2.6.1. Opis članka 144. delegiranog akta CZU-a i smanjenog skupa podataka iz stupca H6 priloga B tom aktu

Smanjeni skup podataka predviđen u članku 144. delegiranog akta CZU-a može se upotrebljavati za deklariranje radi puštanja u slobodni promet robe u poštanskoj pošiljci čija vrijednost ne premašuje 1000 EUR. Ta mogućnost uvedena je Carinskim zakonikom Unije i dostupna je od 1. svibnja 2016. Zadržana je kako se ne bi ugrozio tekući razvoj u nekim državama članicama koje su već uvele ili planiraju uvesti takvo olakšavanje.

Opis

Kako je opisano u prethodnom poglavlju, ukidanjem praga *de minimis* za PDV uvest će se obveza podnošenja carinske deklaracije za svu robu, uključujući robu u vrijednosti manjoj od 22 EUR, koju poštanski operateri danas deklariraju bilo kojom drugom radnjom. U članku 144. delegiranog akta CZU-a predviđa se standardna carinska deklaracija sa smanjenim skupom podataka (H6) ako su ispunjeni svi uvjeti u nastavku:

- deklaracija je ograničena na robu u poštanskim pošiljkama koje deklariraju poštanski operateri
- roba ne podliježe zabranama ili ograničenjima i
- roba ima vrijednost koja nije veća od 1000 EUR.

Upotreba te posebne carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet nije obvezna, već se poštanskim operaterima daje mogućnost izbora.

Važno je napomenuti da se, nakon što se deklaracija H6 dostavi u nacionalni sustav za uvoz, sva roba u poštanskim pošiljkama u vrijednosti do 1000 EUR koja ne podliježe zabranama i ograničenjima može deklarirati upotrebom tog skupa podataka. To uključuje robu obuhvaćenu člankom 143.a delegiranog akta CZU-a.

Prijelazno razdoblje:

Za uvođenje carinske deklaracije sa smanjenim skupom podataka (stupac H6) predviđa se prijelazno razdoblje do datumâ nadogradnje nacionalnih sustava za uvoz, a najkasnije do 31. prosinca 2022., u pogledu robe u poštanskim pošiljkama, osim robe obuhvaćene člankom 143.a delegiranog akta CZU-a. U tom se razdoblju roba u poštanskim pošiljkama s vrijednošću od 150,01 EUR do 1000 EUR može deklarirati za puštanje u slobodni promet bilo kojom drugom radnjom. To znači da se za carinsku deklaraciju za puštanje u slobodni promet smatra da je podnesena i prihvaćena radnjom podnošenja robe carini, pod uvjetom da je roba popraćena deklaracijom CN22 ili CN23.

Države članice odlučuju hoće li u prijelaznom razdoblju dopustiti upotrebu deklariranja bilo kojom drugom radnjom.

2.6.2. Prijelazno razdoblje za poštu – uvjeti i rok za upotrebu deklariranja bilo kojom drugom radnjom

Opis

Do kraja vremenskog okvira za uvođenje 1. izdanja sustava ICS2 roba u poštanskim pošiljkama može se, pod određenim uvjetima, deklarirati bilo kojom drugom radnjom. To obuhvaća razdoblje od početka primjene paketa o PDV-u u e-trgovini do 1. listopada 2021.

Uvjeti su sljedeći:

- carinska tijela prihvatila su primjenu te radnje i podatke koje je dostavio poštanski operater
- PDV se ne prijavljuje u okviru posebne odredbe utvrđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 4. Direktive 2006/112/EZ za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja ili trećih područja (tj. u okviru IOSS-a) ni primjenom posebnih postupaka za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz iz glave XII. poglavlja 7. te direktive
- roba se oslobađa od uvozne carine u skladu s člankom 23. stavkom 1. ili člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1186/2009
- pošiljka je popraćena deklaracijom CN22 ili CN23.

Primjer:

Paket koji sadržava poklon koji podliježe oslobođenju od carine u skladu s člankom 25. stavkom 1. Uredbe o oslobođenju od carina deklarira se za puštanje u slobodni promet podnošenjem tog paketa carini, upotrebom deklaracije CN23.

S obzirom na postupak vraćanja neisporučenih paketa, članak 220. stavak 2. provedbenog akta CZU-a može se nastaviti primjenjivati u prijelaznom razdoblju (najkasnije do 1. listopada 2021.) ako to prihvate carinska tijela predmetne države članice. Ako se pošiljke ne mogu isporučiti primatelju (tj. uvozniku), smatra se da deklaracija za puštanje u slobodni promet izvršena radnjom podnošenja robe carini nije podnesena, a za robu se smatra da je u privremenom smještaju do uništenja, ponovnog izvoza ili drugog raspolaganja u skladu s člankom 198. CZU-a.

2.6.3. Scenariji carinjenja za poštanske pošiljke od 1. srpnja 2021.

2.6.3.1. Program za IOSS

Postupak carinjenja upotrebom IOSS-a temelji se na sljedećim načelima:

- PDV plaćaju (pretpostavljeni) dobavljači ili njihovi posrednici nacionalnim poreznim tijelima države članice identifikacije.
- Poštanske pošiljke mogu se deklarirati upotrebom programa za IOSS u drugoj državi članici koja nije država članica odredišta.
- U tim je slučajevima važno da poštanski operater / carinska tijela u državi članici odredišta mogu lako prepoznati status iz Unije pošiljaka koje su deklarirane i puštene u slobodni promet upotrebom programa za IOSS.
- Standardni poštanski postupak obično uključuje poštanske dostavnice (CN37, CN38, CN41) i naljepnice na spremnicima (CN34, CN35, CN36) od zemlje otpreme do zemlje odredišta, koja je obično zemlja u kojoj je podnesena carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet. Pošta u provozu obično nije uključena u postupak carinjenja za puštanje u slobodni promet – vrlo je malo vjerojatan scenarij u kojem se pošiljke koje nisu pošiljke Unije nalaze u istom spremniku kao i roba Unije (deklarirana upotrebom programa za IOSS). Nadalje, potrebno je razmotriti to da se poruka ITMATT šalje samo pošti u zemlji odredišta, što znači da (osim u slučaju postojanja sporazuma među poštama podrijetla, provoza i odredišta) zemlja provoza (u slučaju provoza) neće primiti poruku ITMATT, čime bi mogla ocariniti robu.

Primjer 1.:

Roba koju je otpremila Poštanska služba Sjedinjenih Država (USPS) s odredištem u Njemačkoj, a koja je prevezena zračnim putem do Luksemburga i nakon toga cestom do konačnog odredišta u Njemačkoj, gdje je podnesena carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet.

Svaka pojedinačna pošiljka koja sadržava robu mora imati obrazac carinske deklaracije CN22 ili CN23. Roba se prevozi u skladu s Konvencijom Svjetske poštanske unije, a USPS dostavlja poštansku dostavnicu za potrebe prijevoza zračnom prijevozniku koji te poštanske pošiljke doprema u Luksemburg. Za dionicu prijevoza od Luksemburga do Njemačke mogla bi se upotrebljavati poštanska dostavnica (sa žutim naljepnicama) ili međunarodni teretni list CMR (s postupkom T1).

Slučaj 1.: Luksemburška pošta nije uključena u postupak provoza (zatvoreni provoz)

- Deutsche Post mora imati centar (s oznakom IMPC) u Luksemburgu da bi mu bilo dopušteno staviti žutu naljepnicu. U tom slučaju pošiljke su u postupku poštanskog provoza i moraju imati žutu naljepnicu. Obično kamioni koji se koriste za prijevoz pošiljaka od točke provoza do odredišta sadržavaju nekoliko vrsta robe (robu koja nije roba Unije i robu Unije). Različite vrste robe moraju biti odvojene u različitim spremnicima. Deutsche Post u Luksemburgu uređuje poštansku dostavnicu za prijevoz tih pošiljaka iz Luksemburga u Njemačku te će taj dokument sadržavati podatke o svim spremnicima koji se nalaze u kamionu.

- Ako se pošiljke predaju nepoštanskom operateru u Luksemburgu, taj operater mora pokrenuti postupak provoza T1 u okviru sustava NCTS. Nadalje, taj operater mora urediti međunarodni teretni list CMR za prijevoz tih pošiljaka iz Luksemburga u Njemačku. Potom, nakon što pošiljke stignu u Njemačku, Deutsche Post mora poslati poruku tom operateru kako bi se zaključio postupak T1.

Slučaj 2.: Luksemburška pošta uključena je u postupak provoza (otvoreni provoz)

- Pošiljke su u postupku poštanskog provoza te roba Unije i roba koja nije roba Unije moraju biti odvojene u različite spremnike. Luksemburška pošta stavlja žutu naljepnicu na spremnike koji sadržavaju robu koja nije roba Unije i koja je u provozu. Tada uređuje poštansku dostavnicu za prijevoz tih pošiljaka iz Luksemburga u Njemačku, koja će sadržavati podatke o svim spremnicima koji se nalaze u kamionu.

Za prijevoz u Njemačku u okviru postupka poštanskog provoza žuta naljepnica mora se staviti na spremnik (vidjeti opis u Priručniku o provozu) kad ga poštanski operater iz EU-a podnosi carini pri ulasku u EU. Žuta je naljepnica dokaz carinskim tijelima u državi članici provoza i odredišta da je to roba koja nije roba Unije (nije puštena u slobodni promet).

Primjer 2.:

Roba koju je otpremila Poštanska služba Sjedinjenih Država (USPS) s primateljem u Njemačkoj, ali s odredištem u Luksemburgu u svrhu carinjenja: prevozi se zračnim putem do Luksemburga, gdje se carini u okviru programa za IOSS i potom prevozi cestom do odredišta u Njemačkoj.

- Poštanski operater može obaviti postupak carinjenja na prvoj točki ulaska u EU podnošenjem carinske deklaracije sa skupom podataka H7 (ako je primjenjivo).
- Pod poštanskim operatorom u zemlji provoza podrazumijeva se nacionalni poštanski operater te zemlje ili zastupnik bilo kojeg poštanskog operatera iz EU-a koji ima oznaku IMPC.

U svim slučajevima nijedan operater koji nema oznaku IMPC ne smije cariniti pošiljke u zemlji provoza na temelju dokumentacije prema propisima Svjetske poštanske unije.

- U svim slučajevima u kojima se primjenjuje provoz poštanska dostavnica i podaci iz poruka ITMATT imat će polazište u SAD-u i odredište u Luksemburgu, a poštanski prijevoz iz SAD-a završit će u Luksemburgu. Za poštanski prijevoz cestom do Njemačke dogovorit će se novi poštanski prijevoz.
- Ako je roba puštena u slobodni promet u državi članici koja nije država članica konačnog odredišta, time bi se carinskim tijelima u državi članici odredišta trebalo omogućiti da to jasno identificiraju.

- Nakon te faze poštanske pošiljke smatraju se pošiljkama unutar EU-a i prevoze se do odredišne pošte u EU-u bez ikakvih dodatnih carinskih postupaka (bez žute naljepnice).

Postupak carinjenja robe na prvoj točki ulaska koji obavlja poštanski operater moguć je jedino ako je obuhvaćen sporazumom između provoznika i odredišne pošte iz operativnih razloga (vidjeti članak 20. stavak 3. Konvencije Svjetske poštanske Unije).

Kad god se carinjenje radi puštanja u slobodni promet ne obavlja u zemlji odredišta pošiljke već u drugoj državi članici, od ključne je važnosti da se status robe Unije može jasno prepoznati u zemlji odredišta. To posebno vrijedi u slučajevima kad se izvorna naljepnica / poštanski pečat treće zemlje i dalje nalaze na pošiljci, a po izgledu pošiljke ne može se razlikovati pošiljka s robom Unije od pošiljke s robom koja nije roba Unije (tj. kada pošiljku šalje poštanski operater sa sjedištem u EU-u iz izvanteritorijalnog ureda razmjene u trećoj zemlji upotrebom poštanskih pečata operatera sa sjedištem u EU-u).

2.6.3.2. Program za posebne postupke

Provoznik bi se trebao pridržavati postupka u nastavku:

- nalijepiti žute naljepnice na svaki pojedinačni artikl u scenariju otvorenog provoza ili na spremnike u scenariju zatvorenog provoza
- poslati odgovarajuće poruke u okviru sustava elektroničke razmjene podataka (EDI) odredišnoj pošti.

2.6.3.3. Standardni mehanizam naplate PDV-a

Postupak koji se primjenjuje u okviru standardnog postupka jednak je postupku opisanom u odjeljku 2.6.3.2. u vezi s posebnim postupcima.

3. MEHANIZMI NAPLATE PDV-A

3.1. PROGRAM ZA IOSS

3.1.1. Glavni koncept i opis postupka

Glavni koncept

Od 1. srpnja 2021. sva roba male vrijednosti uvezena u EU podliježe plaćanju PDV-a. Uspostavljen je poseban program za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja ili

trećih područja u EU u svrhu prijave i plaćanja PDV-a za prodaju na daljinu uvezene robe – takozvani sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz (IOSS).

U objašnjenju u nastavku daje se kratak pregled IOSS-a, kojim se nastoje obuhvatiti osnovni koncepti i način funkcioniranja sustava. Za potpuno razumijevanje tog programa vidjeti odjeljak 4.2. u [Objašnjenjima o PDV-u](#), u kojem se, među ostalim, objašnjava koje su transakcije obuhvaćene tim programom, tko ga može upotrebljavati i kako funkcionira.

Prodavatelji nisu obvezni upotrebljavati sustav IOSS. Kad je riječ o ovim Smjernicama, pojam „prodavatelj” može se, ovisno o kontekstu, odnositi na dobavljače, osnovne dobavljače i pretpostavljene dobavljače (porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem). Nadalje, može se zahtijevati da takvi prodavatelji imenuju posrednika kako bi upotrebljavali IOSS.

Kako bi upotrebljavao IOSS, porezni obveznik ili njegov posrednik mora se registrirati u IOSS-u, čime će dobiti identifikacijski broj za PDV u IOSS-u. Pojediniosti o tome tko može upotrebljavati IOSS nalaze se u odjeljcima 4.2.4. i 4.2.5. [Objašnjenja o PDV-u](#). Pojediniosti o postupku registracije nalaze se u Smjernicama o OSS-u. Prodavatelj koji namjerava upotrebljavati IOSS mora prijaviti svaku prodaju na daljinu uvezene robe male vrijednosti potrošačima u čitavom EU-u s pomoću svojeg identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u. Porezna tijela države članice identifikacije provodit će kontrolu kako bi osigurala da je prodavatelj naplatio PDV u okviru IOSS-a za svaku prodaju robe male vrijednosti potrošačima u EU-u.

Područje primjene tog posebnog programa (IOSS) ograničeno je na prodaju na daljinu robe u pošiljkama čija stvarna vrijednost ne premašuje 150 EUR u trenutku isporuke i koje su uvezene u EU iz trećeg područja ili treće zemlje. Roba koja podliježe plaćanju trošarina isključena je iz IOSS-a (obično alkoholni ili duhanski proizvodi u skladu s člankom 2. stavkom 3. Direktive o PDV-u).

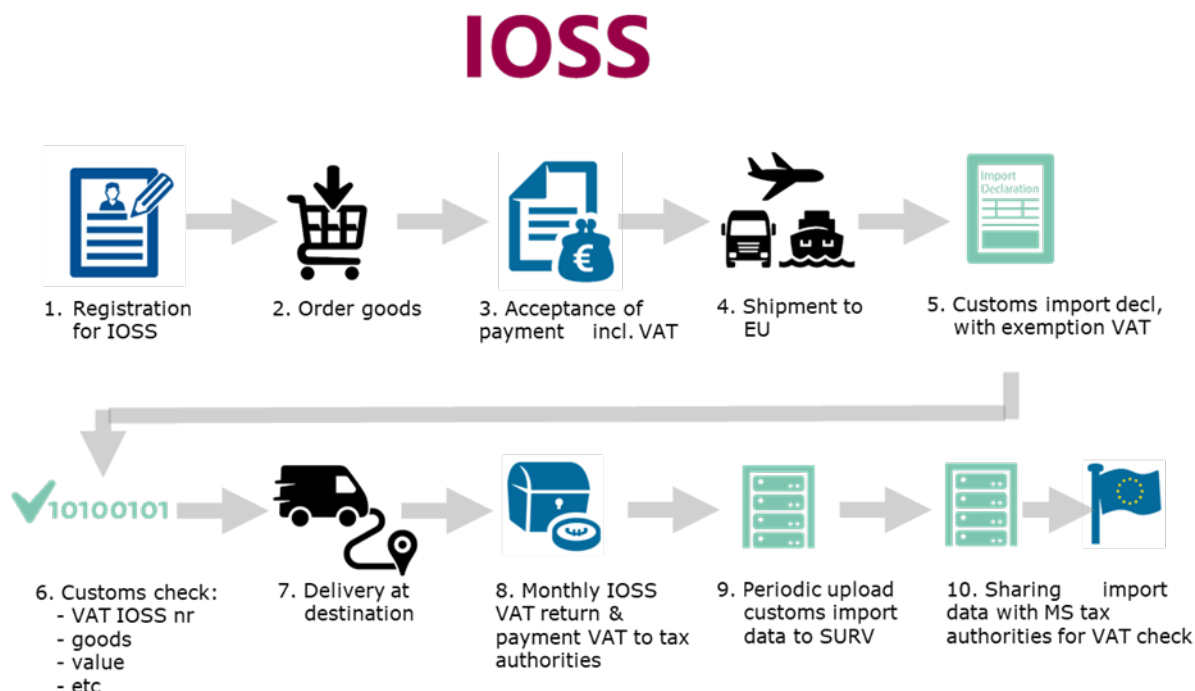
Za detaljniji opis područja primjene IOSS-a vidjeti odjeljak 4.2.3. [Objašnjenja o PDV-u](#). Usto, za sažetak o području primjene IOSS-a i posebnih postupaka te carinske deklaracije H7 vidjeti *Prilog 1*.

Opis postupka

IOSS u osnovi funkcionira na način u nastavku:

- Prodavatelj se za potrebe PDV-a registrira u jednoj državi članici, obračunava i naplaćuje PDV na prodaju na daljinu robe otpremljene/prevezene potrošačima u EU-u te prijavljuje i plaća PDV državi članici identifikacije, koja će ga potom raspodijeliti među državama članicama odredišta robe.
- Roba se tada oslobađa od PDV-a pri uvozu u EU. Carinska tijela države članice uvoza sastavljaju mjesečni popis vrijednosti uvoza po identifikacijskom broju za PDV u IOSS-u i razmjenjuju ga s poreznom upravom države članice identifikacije.

Na slici u nastavku nalazi se pregled postupka IOSS-a¹¹:

Uvoz robe iz trećih zemalja ili trećih područja

Za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u okviru IOSS-a nastaje oporezivi događaj te u trenutku isporuke nastaje obveza obračuna PDV-a (u trenutku prihvaćanja plaćanja).

Kako bi se izbjeglo dvostruko oporezivanje, uvoz robe deklarirane s valjanim identifikacijskim brojem za PDV u IOSS-u oslobađa se od PDV-a. Carinska deklaracija (H1, H6, H7 ili I1) s valjanim identifikacijskim brojem za PDV u IOSS-u i oznakom dodatnog postupka „F48” treba se smatrati „zahtjevom” za oslobođenje od PDV-a pri uvozu. Carina će izvršiti provjere kako bi utvrdila jesu li ispunjeni uvjeti za uvoz oslobođen od PDV-a i, ako je primjenjivo, uvjeti za upotrebu posebne carinske deklaracije. Ako jedan od uvjeta nije ispunjen, carinska se deklaracija mora odbiti¹² (npr. u slučaju nevaljanog identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u) ili je deklarant mora izmijeniti (npr. u slučaju umanjivanja vrijednosti, pri čemu stvarna vrijednost i dalje ne premašuje 150 EUR).

¹¹ Treba imati na umu da je ovo pojednostavnjen scenarij i postoje različite druge mogućnosti (npr. u slučaju plaćanja to se može obaviti i pri isporuci).

¹² U članku 172. CZU-a propisuje se da se mogu prihvatiti samo one carinske deklaracije koje ispunjavaju uvjete koji se zahtijevaju u skladu s poglavljem 2. CZU-a. Ti zahtjevi odnose se na podatke potrebne za primjenu odredbi koje se odnose na carinski postupak za koji se roba deklarira.

Primjer primjene članka 143.a delegiranog akta CZU-a

Puštanje u slobodni promet u državi članici A paketa iz IOSS-a koji sadržava dvije majice s kratkim rukavima naručene preko interneta čija je pojedinačna vrijednost 30 EUR s konačnim odredištem u državi članici B. U okviru podatkovnog elementa 13 16 000 000 naveden je valjani identifikacijski broj za PDV u IOSS-u, a u okviru podatkovnog elementa 11 10 000 000 navedene su oznake dodatnog postupka C07 i F48. Roba ne podliježe zabranama i ograničenjima.

3.1.2. Odgovornost sudionika u okviru programa za IOSS

U pravilima o PDV-u u e-trgovini predviđa se odgovornost poreznog obveznika koji upotrebljava IOSS (ili, ako je primjenjivo, njegova posrednika)¹³ za naplatu i plaćanje PDV-a na prodaju na daljinu uvezene robe i obveza podnošenja prijave PDV-a u IOSS-u. Pojam posrednika za IOSS različit je od pojma deklaranta ili njegova zastupnika uključenog u puštanje u slobodni promet robe u EU-u.

Odgovornost za carinu snosi deklarant carinske deklaracije, a ona ovisi o vrsti zastupanja. U slučaju izravnog zastupanja odgovornost zastupnika ograničena je u skladu s člankom 18. CZU-a jer je zastupana osoba deklarant.

U slučaju neizravnog zastupanja zastupnik postaje deklarant te je solidarno i pojedinačno odgovoran sa zastupanom osobom.

Uvoznik robu može ocariniti i izravno, tj. bez carinskog zastupnika jer je u tom slučaju on sam deklarant.

3.1.3. Identifikacijski broj za PDV u IOSS-u

- 1. Postoji li mogućnost da se pošiljka poveže s jedinstvenom identifikacijskom oznakom, zračnim teretnim listom, jedinstvenim brojem pošiljke ili jedinstvenim brojem transakcije koje je generiralo elektroničko sučelje?*

Postoji mogućnost da se u carinsku deklaraciju uključe podaci o jedinstvenoj identifikacijskoj oznaci koju je generirao osnovni prodavatelj / porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem (podatkovni element 12 08 000 000 Referentni broj UCR – koji je neobvezan za gospodarskog subjekta), a koja u tom kontekstu obično može biti u obliku broja narudžbe ili jedinstvenog broja pošiljke. Taj se podatak može upotrebljavati u aktivnostima naknadne revizije. Nadalje, pošiljka se uvijek identificira na temelju referentnih podataka o prijevoznj ispravi. Ako porezni obveznik koji upravlja

¹³ Članci od 369.I do 369.x Direktive o PDV-u.

elektroničkim sučeljem posjeduje referentne podatke o prijevoznoj ispravi, isporuka (trgovačka transakcija) i uvoz robe mogu se na jednostavan način povezati.

2. Može li porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem sudjelovati u prijenosu podataka carini, tj. izravnom slanju elektroničkih podataka o pošiljkama prijevozniku ili carini?

Ako porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem sam podnosi carinsku deklaraciju, identifikacijski broj za PDV u IOSS-u može se izravno dostaviti carini EU-a u carinskoj deklaraciji. Jedino nije moguće da porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem carini EU-a dostave identifikacijski broj za PDV u IOSS-u bez podnošenja carinske deklaracije. Međutim, Europska komisija radi na srednjoročnom planu uvođenja izravne razmjene informacija između poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem / dobavljača i carinskih tijela.

3. Što se događa ako u carinskoj deklaraciji nedostaje identifikacijski broj za PDV u IOSS-u ili on nije valjan?

Postojanje/valjanost identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u koji je naveden u carinskoj deklaraciji provjeravaju carinska tijela elektronički u registru identifikacijskih brojeva za PDV u IOSS-u. Baza podataka sadržavat će sve identifikacijske brojeve za PDV u IOSS-u koje su dodijelile države članice te njihove datume početka i isteka valjanosti.

Deklaranti mogu provjeravati samo je li identifikacijski broj za PDV u IOSS-u naveden. Ne mogu provjeravati njegovu valjanost jer nemaju pristup samoj bazi podataka s identifikacijskim brojevima za PDV u IOSS-u. Samo carinska tijela država članica imaju pristup toj bazi podataka preko svojih nacionalnih sustava za uvoz.

Za više pojedinosti o deklarantu vidjeti odjeljak 2.2.2. Prodavatelj / porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem morat će dostaviti taj broj uvozniku (tj. primatelju) ili njegovu carinskom zastupniku.

Ako je u carinskoj deklaraciji naveden nevaljani identifikacijski broj za PDV u IOSS-u ili uopće nije naveden, ne može se upotrebljavati program za uvoz niti se može odobriti oslobođenje od PDV-a. Slijedom toga, carinska tijela naplatit će PDV pri uvozu.

Odgovornost za navođenje valjanog identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u snosi prodavatelj / porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem. Carinska deklaracija s nevaljanim identifikacijskim brojem za PDV u IOSS-u bit će odbijena, pa će biti potrebno podnijeti novu carinsku deklaraciju kako bi se primijenili posebni postupci ili standardni mehanizam naplate PDV-a te kako bi se ta roba deklarirala u nadležnom carinskom uredu.

Međutim, ako je netočan identifikacijski broj za PDV u IOSS-u posljedica nehote pogreške u pisanju, deklarant i dalje može zatražiti oslobođenje od PDV-a u okviru IOSS-a u novoj carinskoj deklaraciji ako raspolaže točnim identifikacijskim brojem za PDV u IOSS-u (pogreška u početnom prijenosu).

4. Mogu li carinski deklaranti imati ograničenu odgovornost predviđenu člankom 5.c Provedbene uredbe o PDV-u?

Odredbe iz članka 5.c Provedbene uredbe o PDV-u primjenjuju se samo na porezne obveznike koji upravljaju elektroničkim sučeljem iz članka 14.a Direktive o PDV-u. Njima nisu obuhvaćene carinske obveze.

Za uvođenje slične zaštitne odredbe u carinskom zakonodavstvu bilo bi potrebno izmijeniti Carinski zakonik Unije.

3.1.4. Prag od 150 EUR

5. Što se događa ako carinska tijela smatraju da je vrijednost robe za koju se upotrebljavao IOSS umanjena, a ispravna stvarna vrijednost premašuje 150 EUR? U čije se ime podnosi uvozna deklaracija?

U određenim situacijama stvarna vrijednost može premašiti prag od 150 EUR unatoč dobroj vjeri predmetne osobe, npr. to može biti posljedica promjena tečaja (vidjeti točku 3.1.5.), objedinjenih pošiljki (vidjeti točku 3.1.6.) itd.

U situacijama u kojima carinska tijela nakon podnošenja robe carini utemeljeno sumnjaju da stvarna vrijednost premašuje 150 EUR (ako je dobavljač pogrešno odredio cijenu ili namjerno umanjio vrijednost), carinska tijela države članice uvoza naplatit će PDV na uvoz i carinu pri carinjenju robe, čak i ako je roba deklarirana u okviru IOSS-a (npr. potrošač je već platio PDV dobavljaču ili poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem). To će posebno biti slučaj u situacijama u kojima postupci provjere u skladu s člankom 140. provedbenog akta CZU-a u konačnici ne dovedu do potvrđivanja deklarirane transakcijske vrijednosti.

U takvoj situaciji, ako država članica u kojoj je roba iz IOSS-a deklarirana za puštanje u slobodni promet nije država članica u koju se roba prevozi/otprema, roba će se ocariniti u skladu s pravilima koja se primjenjuju na pošiljke čija vrijednost premašuje 150 EUR.

Deklarant ili njegov zastupnik podnijet će novu uvoznju deklaraciju upotrebom skupa podataka H1 ili, ako je primjenjivo, skupa podataka H6 ili I1. Ako uvoznik prihvati dostavu robe, trebao bi platiti PDV na uvoz i vjerojatno carinu carinskim tijelima. Dalje u postupku deklarant zahtijeva poništenje prethodne carinske deklaracije (vidjeti pojedinosti u poglavlju 5.).

Međutim, uvoznik može odbiti robu te se u tom slučaju primjenjuju uobičajena carinska praksa i formalnosti.

U oba se slučaja uvoznik može obratiti dobavljaču ili poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem radi povrata PDV-a (a moguće i vrijednosti robe u slučaju odbijanja) koji mu je pogreškom naplaćen u trenutku isporuke. U tu svrhu potrošač može upotrijebiti dokaz o plaćanju carini ili carinsku odluku o uništenju ili ustupanju robe. Stvarni dokaz ovisit će o tome je li uvoznik (tj. primatelj) preuzeo robu. Ako je to zaista slučaj, a uvoznik/primatelj platio je ponovno izračunan iznos PDV-a i, ako je primjenjivo, carinu, tada će carinsku odluku o puštanju robe i plaćanju PDV-a upotrijebiti kao dokaz za dobivanje povrata od dobavljača ili poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem. Ako odbije primiti robu, ona se vraća, a dobavljač načelno ne bi trebao tražiti nikakav dodatni dokaz osim dokaza o izvozu.

Ako se PDV naplaćuje pri uvozu robe, ta isporuka robe ne bi se smjela uključiti u prijavu PDV-a u IOSS-u. Dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem ili posrednik mogu na temelju dokaza o plaćanju potrošača carini ispraviti svoju prijavu PDV-a u IOSS-u i svoje evidencije.

Za dodatne pojedinosti o carinskim formalnostima koje se primjenjuju vidjeti odjeljak 2.2.3. ovog dokumenta.

6. Kako se provjerava da vrijednost robe nije umanjena?

Na carinskim je tijelima država članica uvoza da provjere vrijednost uvezene robe primjenom kriterija za procjenu rizika, ponajprije u situacijama kada zbog neuobičajeno niskih cijena postoje opravdane sumnje zbog kojih je potrebno pokrenuti postupke provjere u skladu s člankom 140. provedbenog akta CZU-a. Pri procjeni rizika carinski službenici uzimaju u obzir više čimbenika, a vrijednost robe samo je jedan od njih.

7. Što se događa ako je vrijednost robe umanjena, ali ispravljena stvarna vrijednost ne premašuje 150 EUR?

Sa stajališta carine, uvjeti za upotrebu uvozne deklaracije sa skupom podataka H7 i dalje su ispunjeni. Međutim, carinsku deklaraciju potrebno je izmijeniti u pogledu stvarne vrijednosti u skladu s postupkom opisanim u odjeljku 2.2.3.

U toj situaciji uvoz robe male vrijednosti trebao bi i dalje biti oslobođen od PDV-a pri uvozu pod uvjetom da se u carinskoj deklaraciji navede valjani identifikacijski broj za PDV u IOSS-u i da su ispunjeni uvjeti za upotrebu IOSS-a. Roba se pušta u slobodni promet bez plaćanja dodatnog PDV-a carini (u prijavi PDV-a u IOSS-u potrebno je navesti ispravan iznos PDV-a te ga dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem mora platiti, izravno ili preko posrednika imenovanog u tu svrhu).

Dodatni PDV naplatit će se kroz administrativnu suradnju između carinskih i poreznih tijela.

Deklarant na carini ne bi trebao biti odgovoran za plaćanje dodatnog PDV-a u toj situaciji, osim ako posebne okolnosti, npr. sudjelovanje u prijevari, i primjenjivo nacionalno zakonodavstvo opravdavaju takvu odgovornost deklaranta.

8. Ako se upotrebljava IOSS, tko je odgovoran za plaćanje svih iznosa dodatnog PDV-a (te kazna i kamata) u slučaju otkrivanja umanjivanja vrijednosti nakon puštanja robe?

Porezna tijela provest će naknadnu reviziju provjerom prijave PDV-a u IOSS-u i evidencije prodavatelja. U toj situaciji dobavljač, pretpostavljeni dobavljač ili posrednik jedina je osoba odgovorna za plaćanje svih iznosa dodatnog PDV-a (te kazna i kamata) koje treba platiti nakon puštanja robe upotrebom IOSS-a. U konačnici, i deklarant se može smatrati odgovornim ako je aktivno sudjelovao u prijevari.

9. Što se događa ako je vrijednost robe u trenutku podnošenja carini različita od vrijednosti navedene u ispravama priloženima robi (npr. u trenutku kupnje na robu se primjenjivalo razdoblje promotivne akcije / popusta)?

Stvarna je vrijednost pri uvozu neto cijena koju je potrošač platio u trenutku isporuke (tj. u trenutku u kojem je prihvaćeno plaćanje potrošača), kako je prikazano u ispravi priloženoj robi (tj. komercijalnom računu). U slučaju sumnje, carinska tijela mogu od potrošača (tj. uvoznika) zatražiti dokaz o plaćanju prije puštanja robe u slobodni promet.

3.1.5. Tečaj

Ako se dobavljač / porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem odluči za upotrebu IOSS-a, sva prodaja uvezene robe čija vrijednost ne premašuje 150 EUR mora se prijaviti u okviru IOSS-a. Međutim, IOSS se, sa svim svojim koristima, ne primjenjuje na prodaju robe čija je vrijednost veća od 150 EUR. Dobavljač / porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem mora, kako bi utvrdio primjenjuje li se IOSS na određenu prodaju, upotrijebiti tečaj utvrđen u članku 91. stavku 2. Direktive o PDV-u (na primjer dnevni tečaj Europske središnje banke) koji se primjenjuje na dan prihvatanja plaćanja, bez obzira na to kada će se roba stvarno uvesti u EU.

Pri uvozu se prag od 150 EUR ponovo provjerava za carinske potrebe, ali se tada upotrebljava tečaj koji se primjenjuje za određivanje carinske vrijednosti, tj. tečaj koji vrijedi u trenutku uvoza. Taj se tečaj utvrđuje u prethodnom mjesecu i primjenjuje na sav uvoz koji se obavlja tijekom tekućeg mjeseca.

Kako bi se izbjegle situacije u kojima bi cijena manja od 150 EUR u trenutku isporuke premašila prag od 150 EUR pri uvozu, preporučuje se da prodavatelj / porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem na računu priloženom pošiljci navede cijenu u EUR, kako je utvrđena u trenutku prihvatanja plaćanja. Carinska tijela prihvatit će tu vrijednost

pri uvozu robe u EU, čime se sprečava moguće dvostruko nametanje plaćanja PDV-a pri uvozu.

Ako država članica uvoza upotrebljava valutu koja nije EUR, preporučuje se da i za potrebe carinjenja i za potrebe oporezivanja prihvati iznos koji je na računu deklariran u EUR kako je prethodno navedeno. Međutim, ako na računu nije navedena cijena u EUR, carina mora upotrijebiti tečaj koji se primjenjuje u trenutku uvoza.

Primjer:

Prodaja robe na daljinu u okviru programa za IOSS s konačnim odredištem u Njemačkoj, koja ulazi u EU kroz Poljsku, gdje se deklarira za puštanje u slobodni promet. Račun priložen pošiljci izražen je u EUR te se poljskoj carini preporučuje da prihvati vrijednost navedenu u EUR.

Ako je iznos na računu izražen u stranoj valuti / valuti država izvan EU-a te pri uvozu konverzija vrijednosti iznosi približno 150 EUR, preporučuje se da carinska tijela primijene odgovarajuću strategiju u pogledu praćenja stvarne vrijednosti od 150 EUR. Vidjeti poglavlje 4. pitanje 21. u [Objašnjenjima o PDV-u](#).

3.1.6. Objedinjavanje pošiljaka

Dva su moguća scenarija za objedinjavanje narudžbi u kontekstu IOSS-a:

- (i) višestruke narudžbe istog potrošača objedinjene u jednu pošiljku i
- (ii) višestruke narudžbe različitih potrošača objedinjene u jednu konsolidiranu pošiljku.

Ako prodavatelji narudžbe iz točke i. šalju u jednoj objedinjenoj pošiljci, tada će ta čitava pošiljka podlijegati jedinstvenoj carinskoj deklaraciji. U tom bi slučaju osoba koja otprema robu trebala imati na umu da će carina naplatiti carinu i PDV pri uvozu na čitavu vrijednost pošiljke ako ona premašuje 150 EUR. U tom će slučaju dobavljač / porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem morati potrošaču nadoknaditi PDV plaćen u okviru IOSS-a na temelju dokaza o plaćanju PDV-a, a potencijalno i carine, koji su plaćeni carinskim tijelima. Dobavljač / porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem moći će ispraviti svoju prijavu PDV-a u IOSS-u (ako je već podnesena) kako bi prikazao da ne postoji dugovani PDV u okviru IOSS-a. Dobavljač / porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem trebao bi u svojoj evidenciji čuvati i dokaz da je potrošač platio PDV.

Za uvoz robe male vrijednosti koji se omogućuje preko njihove platforme porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem općenito nemaju pregled nad praksama objedinjavanja, stoga ih ne mogu provjeriti ako se one nalaze pod potpunim nadzorom osnovnog prodavatelja.

Stoga se u tom slučaju od poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem zahtijeva da izvede određene razumne pretpostavke, npr. kada isti potrošač u isto vrijeme naruči više komada robe od istog dobavljača, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem pretpostavit će da će ta roba biti otpremljena u jednoj pošiljci. Kada isti potrošač istog dana napravi nekoliko različitih narudžbi, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem pretpostavit će da će roba obuhvaćena različitim narudžbama biti otpremljena u zasebnim pošiljkama.

U scenariju iz točke ii. Sud Europske unije u predmetu C-7/08 presudio je da se objedinjene pošiljke s ukupnom stvarnom vrijednošću koja premašuje 150 EUR, ali koje se sastoje od pojedinačnih paketa zanemarive vrijednosti, mogu pustiti u slobodan promet uz oslobođenje od uvozne carine, pod uvjetom da je svaki paket u objedinjenoj pošiljci pojedinačno adresiran na primatelja unutar EU-a.

To bi značilo da će se oslobođenje od PDV-a ipak primjenjivati ako pošiljka ispunjava uvjete za IOSS na razini narudžbe i šalje se u pakiranju koje je pojedinačno adresirano na primatelja paketa, ali objedinjeno u većem paketu s ostalim pakiranjima koja su adresirana na različite primatelje, a u carinskoj deklaraciji naveden je valjan identifikacijski broj iz IOSS-a.

Budući da se podaci o uvozniku moraju navesti na razini zaglavlja deklaracije, to bi rješenje zahtijevalo onoliko carinskih deklaracija koliko ima i uvoznika (pojedinačnih primatelja).

Međutim, carinska tijela mogu provoditi provjere kako bi utvrdila je li narudžba ili pošiljka namjerno razdvojena kako bi roba bila oslobođena od carine, pa će se u tom slučaju naplatiti i carina.

3.1.7. Vraćanje robe iz IOSS-a

Carinske formalnosti koje se primjenjuju na vraćanje robe opisane su u poglavlju 4. („Formalnosti povezane s izvozom i ponovnim izvozom za pošiljke male vrijednosti”) i poglavlju 5. („Poništenje carinske deklaracije”).

Ako je artikl uspješno dostavljen uvozniku, a on ga nakon toga odluči vratiti prodavatelju, postupak će ovisiti o uputama koje je osnovni prodavatelj dao potrošaču u pogledu organiziranja vraćanja robe.

Prodavatelj će potrošaču (tj. uvozniku) vratiti iznos PDV-a u okviru nadoknade za vrijednost robe. To će dovesti do ispravka u periodičnoj prijavi PDV-a u IOSS-u i evidenciji poreznog obveznika koji upotrebljava IOSS ili njegova zastupnika. Taj se dokaz o povratu mora čuvati u evidenciji.

Postoje situacije kada je uvezena roba neispravna, ali prodavatelj dopusti uvozniku da je zadrži umjesto da je vrati te mu potom šalje novu robu.

Iz perspektive carine postojat će dvije carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet jer svaka od njih obuhvaća različitu robu koja će se pustiti na jedinstveno tržište. Postupak za PDV trebao bi se provoditi u skladu s opisanom situacijom za zamjenu robe.

3.1.8. Mjesečno izvješće

Glavni koncept

Kako bi se pratila ispravna primjena identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u i spriječio nezakonit uvoz robe koja podliježe oslobođenju od PDV-a u okviru IOSS-a, Direktivom o PDV-u uvedene su posebna kontrolna mjera. Njome se zahtijeva da države članice sastavljaju mjesečno izvješće o ukupnoj vrijednosti robe iz IOSS-a uvezene u predmetnu državu članicu tijekom određenog mjeseca, u kojem se navodi ukupna vrijednost uvoza po identifikacijskom broju za PDV u IOSS-u. Ta izvješća moraju se razmjenjivati s poreznim tijelom odgovarajuće države članice identifikacije, a ono ih može upotrebljavati kao dodatan instrument nadzora za usporedbu iznosa navedenih u njima sa sadržajem prijava PDV-a u IOSS-u. Carinski deklaranti nemaju nikakvih obveza u pogledu mjesečnog izvješća.

U okviru sustava Surveillance na razini EU-a prati se uvoz određene robe na jedinstveno tržište Unije i njezin izvoz iz njega u smislu količina i/ili vrijednosti. Taj će se sustav upotrebljavati u svrhu ispunjavanja obveza država članica u pogledu mjesečnog popisa u okviru IOSS-a.

Sustavom Surveillance upravlja Glavna uprava za oporezivanje i carinsku uniju (GU TAXUD). Uvozne i izvozne carinske deklaracije, kojima upravljaju nacionalni sustavi za obradu carinskih deklaracija, glavni su izvori podataka za sustav Surveillance.

Kako to funkcionira?

Države članice redovito dostavljaju odgovarajuće podatkovne elemente iz carinskih deklaracija za puštanje robe u slobodni promet u sustav Surveillance. Te se informacije objedinjuju u okviru sustava Surveillance i pretvaraju u informacije koje se mogu upotrebljavati za izvješćivanje i analizu.

U slučaju IOSS-a država članica mora pohranjivati i staviti na raspolaganje drugim državama članicama ukupnu vrijednost robe oslobođene od PDV-a u okviru IOSS-a koja je u njoj puštena u slobodni promet tijekom određenog mjeseca. Vrijednosti se moraju navoditi po identifikacijskom broju za PDV u IOSS-u. Time se nadležnim poreznim tijelima država članica omogućuje da poreznu osnovicu za PDV koja proizlazi iz podatkovnih elemenata iz carinskih deklaracija unakrsno provjere u odnosu na vrijednosti navedene u prijavama PDV-a u IOSS-u.

3.2. POSEBNI POSTUPCI

3.2.1. Glavni koncept i opis postupka (cjeloviti tijek postupaka)

Glavni koncept

Područje primjene posebnih postupaka ograničeno je na uvoz robe u pošiljkama čija stvarna vrijednost ne premašuje 150 EUR te čija otprema ili prijevoz završavaju u državi članici uvoza. Roba koja podliježe plaćanju trošarina isključena je iz primjene posebnih postupaka. Za više pojedinosti o području primjene vidjeti poglavlje 4. odjeljak 4.3.3. [Objašnjenja o PDV-u](#).

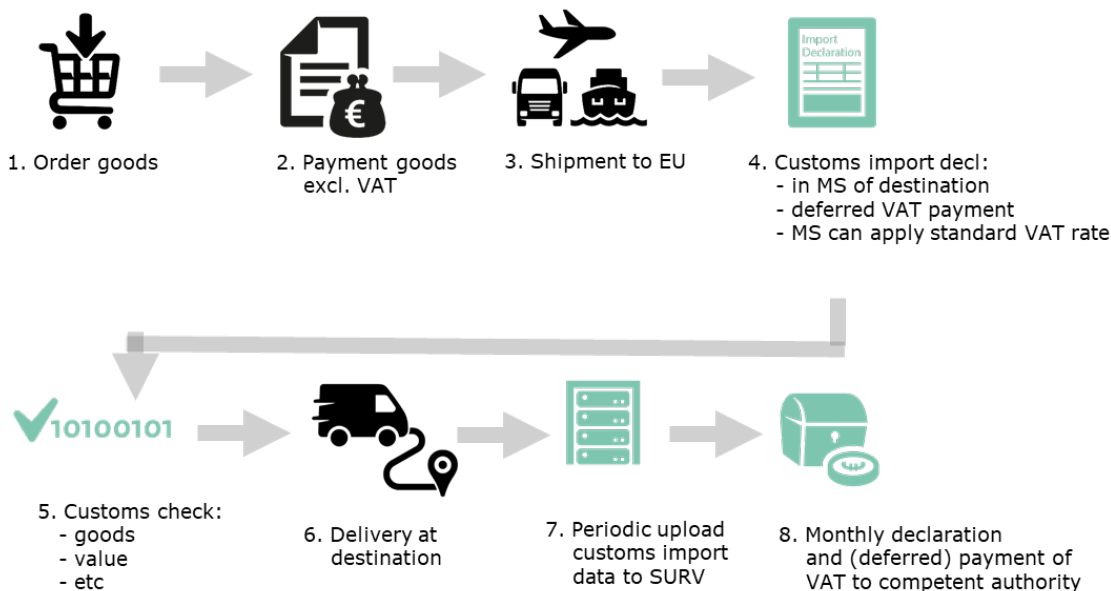
Svrha je posebnih postupaka pojednostavniti naplatu PDV-a na uvoz za pošiljke male vrijednosti uvezene u EU kada se ne upotrebljava IOSS. Unatoč tomu, osoba koja deklarira robu u ime primatelja (tj. uvoznika) nije obvezna primjenjivati posebne postupke.

Treba napomenuti da se **PDV ne smatra uvoznom carinom u smislu članka 5. točke 20. CZU-a. Carinske formalnosti propisane u CZU-u primjenjuju se na uvoz pošiljaka male vrijednosti. Međutim, odgovornost za plaćanje PDV-a na uvoz utvrđena je u članku 369.z Direktive o PDV-u te se izračunava i naplaćuje u skladu s pravilima utvrđenima u članku 369.zb stavcima 1. i 2. Tim se pravilima predviđa da je za plaćanje PDV-a na uvoz odgovorna osoba kojoj je roba namijenjena. Tu bi odredbu u tom smislu trebalo prenijeti u nacionalna zakonodavstva o PDV-u država članica.**

Opis postupka

Na slici u nastavku nalazi pregled tijeka posebnih postupaka:

Special Arrangement

Posebni postupci mogu se upotrebljavati samo ako je država članica odredišta robe ista kao i država članica uvoza, tj. kada se konačno odredište robe koja se dostavlja uvozniku nalazi u državi članici u kojoj se roba pušta u slobodni promet. To je nužno zato što obveza plaćanja PDV-a nastupa u državi članici uvoza, a ona ne može naplatiti primjenjivi PDV u drugoj državi članici.

Nadalje, za deklariranje puštanja u slobodni promet pošiljaka male vrijednosti kada se primjenjuju posebni postupci nadležan je carinski ured u državi članici konačnog odredišta (članak 221. stavak 4. provedbenog akta CZU-a).

U skladu s člankom 201. Direktive o PDV-u, osoba odgovorna za plaćanje PDV-a na uvoz može biti svaka osoba ili osobe koje država članica uvoza odredi ili prizna kao osobe koje su odgovorne za plaćanje tog poreza. U praksi je obično primatelj (tj. uvoznik) osoba koja je odgovorna za plaćanje PDV-a na uvoz.

Obveza plaćanja PDV-a nastupa samo ako je PDV stvarno naplaćen od primatelja (tj. uvoznika), kako bi se izbjegli opterećujući postupci povrata u slučaju da robu nije bilo moguće dostaviti ili ju je primatelj (tj. uvoznik) odbio primiti. Evidenciju mora voditi osoba koja se služi posebnim postupcima (to su obično poštanski operateri, žurni prijevoznici, carinski zastupnici i slični gospodarski subjekti, pod uvjetom da su oni podnijeli robu carini). Podaci iz evidencije moraju omogućiti utvrđivanje ukupnog iznosa PDV-a naplaćenog tijekom određenog mjeseca te se u evidenciji moraju nalaziti dokazi za slučajeve kada se PDV nije mogao naplatiti zbog toga što roba nije dostavljena.

Treba napomenuti da se za upotrebu posebnih postupaka ne zahtijeva posebno odobrenje carine. Međutim, države članice mogu zahtijevati da osoba koja se služi posebnim postupcima ispunjava uvjete koji se primjenjuju za davanje odobrenja za odgodu plaćanja u skladu s člankom 110. CZU-a.

Primjena posebnih postupaka odobrenja odgode plaćanja koja su odobrena u svrhu plaćanja carine moguća je jedino ako su uvjeti za odgodu plaćanja isti (tj. rok za plaćanje je 16. dan sljedećeg mjeseca) u pogledu ukupnog iznosa carina za koje je obveza plaćanja nastala tijekom određenog mjeseca, u skladu s člankom 108. stavkom 1. drugim podstavkom CZU-a.

U okviru posebnih postupaka države članice mogu dopustiti sustavnu primjenu standardne stope PDV-a radi olakšavanja postupka deklariranja osobama koje se služe posebnim postupcima te djeluju kao carinski zastupnici u ime uvoznika (tj. primatelja). U suprotnom bi ti subjekti zbog velikog broja pošiljaka male vrijednosti bili suočeni s poteškoćama u ispravnoj primjeni sniženih stopa PDV-a.

Primjer upotrebe carinske deklaracije sa skupom podataka H7

Potrošač u državi članici A naručio je preko interneta knjigu od prodavatelja u trećoj zemlji koja se prevozi poštom u EU. Prodavatelj nije registriran za IOSS, stoga se pri uvozu mora platiti PDV. Stvarna vrijednost knjige iznosi 60 EUR, pa se za uvezno carinjenje paketa u državi članici A može upotrijebiti carinska deklaracija sa skupom podataka H7. Poštanski operater u državi članici A deklarira robu upotrebom posebnih postupaka, pri čemu potrošača iz EU-a navodi kao uvoznika, a u polju za oznaku dodatnog postupka (podatkovni element 11 10 000 000) navodi oznake C07 i F49. Carina pušta robu u slobodni promet uz odgodu plaćanja PDV-a¹⁴. Pošta izračunava iznos PDV-a primjenom standardne stope PDV-a u državi članici A te naplaćuje PDV od potrošača kako bi dostavila knjigu. Poštanski operater platit će odgovarajući iznos PDV-a carinskim/poreznim tijelima do 16. dana sljedećeg mjeseca.

3.2.2. Odgovornost sudionika u okviru posebnih postupaka

3.2.2.1. Opće odgovornosti

Općenito, carinska deklaracija mora se podnijeti preko izravnog ili neizravnog zastupnika.

Kad je riječ o odgovornosti za plaćanje PDV-a, uključene strane imaju sljedeće odgovornosti:

- ✓ potrošač (obično primatelj (uvoznik) paketa) odgovoran je za plaćanje PDV-a i

¹⁴Predviđeno u članku 369.zb Direktive o PDV-u.

- ✓ osoba koja se služi posebnim postupcima (obično osoba koja podnosi robu carini u ime potrošača) odgovorna je za naplatu PDV-a od uvoznika i plaćanje naplaćenog PDV-a carinskim/poreznim tijelima; plaćanje carinskim ili poreznim tijelima mora se izvršavati jednom mjesečno.

3.2.2.2. Umanjivanje vrijednosti

Ako carinska tijela smatraju da je vrijednost robe za koju su se primjenjivali posebni postupci umanjena i da točna stvarna vrijednost premašuje 150 EUR te zatim ta sumnja bude potvrđena, nastat će obveza plaćanja carine izračunane za točan iznos te će se primjenjivati odgovarajuće odredbe iz CZU-a. Sumnja u umanjivanje vrijednosti može se potvrditi u različitim fazama postupka.

Ako je roba deklarirana za puštanje u slobodni promet upotrebom carinske deklaracije sa skupom podataka H7, a umanjene vrijednosti otkriveno je prije prihvatanja carinske deklaracije, deklaracija će biti odbijena te će deklarant morati podnijeti novu carinsku deklaraciju za puštanje u slobodni promet upotrebom skupa podataka H1 ili, ako je primjenjivo, skupa podataka H6 ili I1.

Ako je umanjivanje vrijednosti utvrđeno tijekom provjere carinske deklaracije ili u okviru naknadne provjere, primjenjuju se postupci opisani u odjeljku 2.2.3.

3.2.3. Postupak mjesečnog plaćanja

Osoba koja se služi posebnim postupcima (obično carinski zastupnik koji djeluje u ime uvoznika/primatelja) odgovorna je za naplatu PDV-a od potrošača i plaćanje tih naplaćenih iznosa PDV-a carinskim tijelima. To se plaćanje mora izvršiti do 16. dana mjeseca koji slijedi nakon dana naplate PDV-a.

U skladu s člankom 369.zb Direktive o PDV-u, o PDV-u naplaćenom u okviru posebnih postupaka mora se izvješćivati elektronički u okviru mjesečne deklaracije. U toj se deklaraciji prikazuje ukupni iznos naplaćenog PDV-a tijekom odgovarajućeg kalendarskog mjeseca. Treba napomenuti da ta deklaracija nije carinska deklaracija u smislu članka 5. točke 12. CZU-a.

Međutim, države članice mogu zahtijevati da osoba koja se služi posebnim postupcima ispunjava uvjete koji se primjenjuju za davanje odobrenja za odgodu plaćanja u skladu s člankom 110. CZU-a. Ta mogućnost, to jest mogućnost da se PDV ne naplaćuje u trenutku uvoza za svaku pojedinačnu pošiljku, već postoji u nekoliko država članica. Kako bi se upotrebljavalo isto odobrenje, potrebno je provjeriti je li rok 16. dan sljedećeg mjeseca.

Osobe koje se služe posebnim postupcima dužne su voditi evidenciju carinjenja u kojima je PDV naplaćen u okviru posebnih postupaka tijekom razdoblja koje određuje država

članica uvoza. Te evidencije moraju biti dovoljno detaljne kako bi se poreznim i/ili carinskim tijelima države članice uvoza omogućilo da provjere je li PDV ispravno prijavljen i naplaćen. Za dodatne pojedinosti vidjeti poglavlje 4. odjeljak 4.3.6. [Objašnjenja o PDV-u.](#)

Ako se roba nije mogla dostaviti tijekom istog mjeseca u kojem je puštena u slobodni promet, to znači da se PDV nije mogao stvarno naplatiti tijekom tog mjeseca, u skladu s člankom 369.zb stavkom 1. Direktive o PDV-u. Ti iznosi PDV-a moraju se prijaviti u sljedećem mjesecu nakon što je dostava stvarno izvršena i nakon što je osoba koja se služi posebnim postupcima naplatila PDV od uvoznika.

Primjer:

Bugarski poštanski operater, koji djeluje kao neizravni carinski zastupnik potrošača, deklarira robu za puštanje u slobodni promet 31. kolovoza 2021. u Bugarskoj. Potrošač 2. rujna 2021. plaća bugarskom poštanskom operateru PDV u iznosu koji odgovara standardnoj stopi PDV-a. Bugarski poštanski operater dužan je uplatiti taj PDV do 16. listopada 2021., zajedno s drugim PDV-om koji je tijekom rujna 2021. naplatio u okviru posebnih postupaka.

3.2.4. Vraćanje robe, povrat PDV-a

Carinske formalnosti koje se primjenjuju na vraćanje robe opisane su u poglavlju 4. („Formalnosti povezane s izvozom i ponovnim izvozom za pošiljke male vrijednosti”) i poglavlju 5. („Poništenje carinske deklaracije”).

Ako se roba nije mogla dostaviti primatelju (tj. uvozniku), u okviru posebnih postupaka neće nastati obveza plaćanja PDV-a. U tim će se slučajevima poništiti carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet te će se roba vratiti izvornom pošiljatelju. U mjesečnoj deklaraciji PDV-a osoba koja se služi posebnim postupcima mora navesti upućivanje na poništenu carinsku deklaraciju za puštanje u slobodni promet i izvoz (vraćanje) robe.

Za carinske formalnosti koje se primjenjuju na robu koja je uspješno dostavljena primatelju (tj. uvozniku) koji ju je nakon toga odlučio vratiti prodavatelju vidjeti detaljan postupak u posljednjem odlomku poglavlja 5.1.

3.2.5. Izvješćivanje u okviru sustava Surveillance

Podaci iz carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet u okviru primjene posebnih postupaka dostavit će se u sustav Surveillance. Međutim, o tom uvozu neće se sastavljati mjesečna izvješća.

3.3. STANDARDNI MEHANIZAM NAPLATE PDV-a

3.3.1. Glavni koncept

Ako se za naplatu PDV-a na uvoz ne primjenjuje nikakav pojednostavnjeni postupak (IOSS ili posebni postupci), primjenjuju se standardna pravila te se PDV na uvoz naplaćuje u skladu s primjenjivim carinskim pravilima i u skladu s člancima 201., 274. i 275. Direktive o PDV-u.

3.3.2. Opis postupka

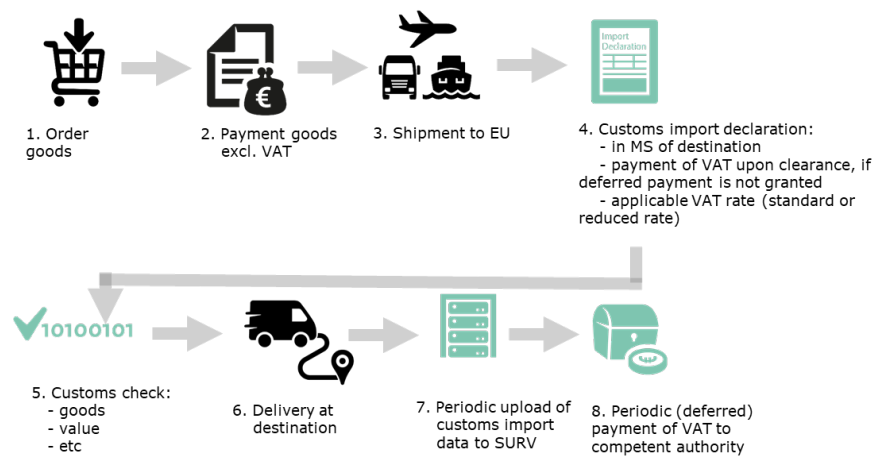
Kada se primjenjuje standardni mehanizam naplate PDV-a na uvoz, roba koja podliježe oslobođenju od carine u skladu s člankom 23. stavkom 1. i člankom 25. stavkom 1. Uredbe o oslobođenju od carina može se deklarirati za puštanje u slobodni promet samo u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz robe završava, u skladu s člankom 221. stavkom 4. provedbenog akta CZU-a. To znači da država članica uvoza i država članica odredišta (potrošnje) moraju biti iste. To je nužno zato što obveza plaćanja PDV-a nastupa u državi članici uvoza, a ona ne može naplatiti primjenjivi PDV u drugoj državi članici. Osoba koja podnosi deklaraciju može odabrati hoće li podnijeti carinsku deklaraciju sa skupom podataka H7, I1 ili H1 (skup podataka H6 ograničen je na poštanske operatere).

Pri uvozu osoba odgovorna za plaćanje PDV-a na uvoz može biti svaka osoba ili osobe koje država članica uvoza odredi ili prizna kao osobe koje su odgovorne za plaćanje tog poreza, u skladu s člankom 201. Direktive o PDV-u. U praksi su obično uvoznik (tj. primatelj) i, u slučaju neizravnog zastupanja, deklarant carinske deklaracije zajednički odgovorni za plaćanje PDV-a na uvoz.

Ako se do 1. listopada 2021. roba u poštanskoj pošiljci pusti u slobodan promet bilo kojom drugom radnjom u skladu s člankom 141. stavkom 3. delegiranog akta CZU-a, deklarant mora platiti PDV samo carinskom uredu uvoza ako je carinska deklaracija prihvaćena, a roba u toj poštanskoj pošiljci puštena u slobodni promet i dostavljena primatelju. U suprotnom, ako se roba nije mogla dostaviti pošiljatelju, smatra se da carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet nije podnesena, a za robu u toj poštanskoj pošiljci smatra se da ostaje u privremenom smještaju do njezina ponovnog izvoza, uništenja ili drugog raspolaganja u skladu s člankom 198. CZU-a.

U nastavku slijedi detaljniji pregled dijelova standardnog postupka:

Standard VAT collection mechanism

4. FORMALNOSTI POVEZANE S IZVOZOM I PONOVNIM IZVOZOM ZA POŠILJKE MALE VRIJEDNOSTI

4.1. Pregled

Vrsta pošiljaka	Vrijednost robe	Carinske formalnosti koje se primjenjuju na		Formalnosti koje se primjenjuju na nadoknadu PDV-a	
		Izvoz robe Unije	Vraćanje uvezene robe		
Poštanske i žurne pošiljke	≤ 150 EUR (IOSS i izvan IOSS-a)	deklariranje bilo kojom drugom radnjom; čl. 141. st. 4.a DACZU-a: carina mora prihvatiti određene podatke i raspolagati njima	deklariranje bilo kojom drugom radnjom s određenim podacima koje carina mora prihvatiti i njima raspolagati ¹⁵ (u skladu s čl. 141. st. 4.a i, ako je primjenjivo, čl. 142. t. (b) DACZU-a)	poništenje carinske deklaracije za uvoz i ukidanje obveze u pogledu PDV-a	
	> 150 EUR ≤ 1000 EUR	deklariranje bilo kojom drugom radnjom; čl. 141. st. 4.a DACZU-a: carina mora prihvatiti određene podatke i raspolagati njima	elektronička izvozna deklaracija (u skladu s čl. 142. t. (b) DACZU-a, deklariranje bilo kojom drugom radnjom nije moguće)	IOSS povrat PDV-a izravno od prodavatelja	izvan IOSS-a povrat PDV-a ili otpust koji obavljaju carina ili porezna tijela
				poništenje carinske deklaracije za uvoz i ukidanje obveze u pogledu PDV-a	

4.2. POŠTANSKE POŠILJKE

4.2.1. Područje primjene deklaracije za izvoz bilo kojom drugom radnjom

a) Pravna osnova

U skladu s člankom 140. stavkom 1. točkom (d), člankom 141. stavkom 4. i člankom 142. delegiranog akta CZU-a, roba u poštanskim pošiljkama čija vrijednost ne premašuje 1000 EUR i koja se oslobađa od izvozne carine smatra se deklariranom za izvoz svojim izlaskom iz carinskog područja Unije, pod uvjetom da:

- ne podliježe zahtjevu za povrat carine ili drugih pristojbi, osim ako se takav zahtjev odnosi na poništenje carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet robe koja je oslobođena od uvozne carine u skladu s člankom 23. stavkom 1. ili člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1186/2009
- ne podliježe zabranama ili ograničenjima i
- ne podliježe nikakvoj drugoj posebnoj formalnosti predviđenoj u zakonodavstvu Unije koju su carinska tijela dužna primjenjivati (kao što je trošarinska roba

¹⁵ Iznimna privremena situacija (do 1. listopada 2021.) za vraćanje neisporučenih poštanskih pošiljaka deklariranih za puštanje u slobodni promet u skladu s čl. 141. st. 3. DACZU-a. Smatra se da takva carinska deklaracija nije podnesena, na temelju čl. 220. st. 2. PACZU-a.

obuhvaćena Direktivom 2020/262/EU ili roba koja nije roba Unije, a stavljena je u carinsko skladištenje, unutarnju proizvodnju ili privremeni uvoz ili je bila u slobodnoj zoni ili privremenom smještaju, te se ponovno izvozi).

Prvi uvjet obuhvaća slučajeve u kojima je zatražen povrat PDV-a (npr. vraćanje robe) na temelju poništenja carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet koje je zatražio deklarant te deklaracije u skladu s člankom 148. stavkom 3. delegiranog akta CZU-a. Ta roba može se i dalje izvesti izlaskom iz carinskog područja EU-a, pod uvjetom da joj vrijednost ne premašuje 150 EUR. Poštanski operater vratit će robu upotrebom crtičnog koda prema standardu S10, u skladu s odgovarajućim pravilima Svjetske poštanske unije. Ako se za povrat izda novi crtični kod S10, u poštanskom se sustavu mora unijeti unakrsno upućivanje na crtični kod S10 koji pripada paketu koji se nije mogao isporučiti. Podaci kojima se dokazuje da je vraćena ista roba koja je puštena u slobodni promet moraju biti dostupni u IT sustavu poštanskog operatera za slučaj revizije te se na zahtjev moraju staviti na raspolaganje carini.

Međutim, kad je riječ o robi iznad tog praga vrijednosti, članak 142. stavak (b) delegiranog akta CZU-a upućuje na to da se roba za koju je podnesen zahtjev za povrat carine ili drugih pristojbi ne može izvesti izlaskom iz carinskog područja EU-a. Stoga je potrebna elektronička izvozna deklaracija.

b) Određivanje pragova vrijednosti

Vrijednost poštanskih pošiljaka navedena je u obrascu CN22/CN23. To odgovara statističkoj vrijednosti koju treba navesti u okviru podatkovnog elementa 99 06 000 000 izvozne deklaracije.

4.2.2. Postupak za izvoz poštanskih pošiljaka

a) Određivanje carinskog ureda izvoza i izlaznog carinskog ureda

Odredbe iz članka 329. stavka 7. provedbenog akta CZU-a mogu se primjenjivati i kada poštanski operater prevozi robu izvan carinskog područja Unije na temelju jedinstvenog ugovora o prijevozu. U tom slučaju i na zahtjev deklaranta izlaznim carinskim uredom smatra se carinski ured nadležan za mjesto u kojem se roba preuzima na temelju jedinstvenog ugovora o prijevozu.

U iznimnim slučajevima može se primijeniti članak 221. drugi podstavak provedbenog akta CZU-a.

Prijevozna isprava u poštanskom prometu je dokumentacijski obrazac CN37 (za površinske zaključke) / CN38 (za zrakoplovne zaključke) / CN41 (za prijevoz površinskih zaključaka zračnim putem), koji razmjenjuju poštanski operater i prijevoznik. U obrascu se opisuju svi

spremnici koji se nalaze u pošiljci. Tada je, u odnosu na otpremnicu (PREDES), moguće uspostaviti poveznicu s razinom stavki.

b) Carinske formalnosti koje se smatraju provedenima radnjom iz članka 141. stavka 4. delegiranog akta CZU-a

Izlazak robe u poštanskim pošiljkama smatra se radnjom izvozne deklaracije i uključuje formalnosti u nastavku, u skladu s člankom 218. provedbenog akta CZU-a:

- a) podnošenje robe carini u skladu s člankom 267. CZU-a
- b) prihvatanje carinske deklaracije koje obavljaju carinska tijela u skladu s člankom 172. CZU-a
- c) puštanje robe koje obavljaju carinska tijela u skladu s člankom 194. CZU-a.

c) Oslobođenje od obveze podnošenja deklaracije prije otpreme za potrebe sigurnosti i zaštite

U skladu s člankom 245. stavkom 1. točkom (d) delegiranog akta CZU-a, ne zahtijeva se deklaracija prije otpreme za robu koja se premješta u skladu s pravilima iz Konvencije Svjetske poštanske unije.

d) Razmjena elektroničkih poruka među poštama

Od 2021., u skladu s Konvencijom Svjetske poštanske unije, zahtijevat će se da se sva roba koja se prevozi u okviru poštanskog prometa deklarira s pomoću elektroničkih poruka ITMATT čim se predmetna stavka smatra robom i ako su potrebne carinske deklaracije. Te će se obveze uvesti za sve vrste poštanskih pošiljaka.

4.2.3. Ponovni izvoz poštanskih pošiljaka

U skladu s člankom 270. CZU-a, ponovni izvoz primjenjuje se na robu koja nije roba Unije, a stavljena je u carinsko skladištenje, unutarnju proizvodnju ili privremeni uvoz ili je bila u slobodnoj zoni ili privremenom smještaju. U slučaju vraćanja robe, s obzirom na to da se većina pošiljaka male vrijednosti pušta u slobodni promet, ta roba ima status robe Unije te se stoga ne može ponovo izvoziti. Jedina iznimka primjenjuje se na poštanske pošiljke male vrijednosti obuhvaćene člankom 220. provedbenog akta CZU-a tijekom prijelaznog razdoblja za poštanske pošiljke, a najkasnije do kraja vremenskog okvira za uvođenje 1. izdanja sustava ICS2, tj. do 1. listopada 2021.

4.3. ŽURNE POŠILJKE

4.3.1. Područje primjene izvozne deklaracije bilo kojom drugom radnjom

a) Pravna osnova

Roba u žurnim pošiljkama čija vrijednost ne premašuje 1000 EUR i koja se oslobađa od izvozne carine može se deklarirati za izvoz deklaracijom bilo kojom drugom radnjom (članak 140. stavak 1. točka (d) i članak 141. stavak 4.a delegiranog akta CZU-a). Izvoz na temelju bilo koje druge radnje za robu u žurnim pošiljkama može se provesti bez obzira na vrstu prijevoza.

Takva se roba smatra deklariranom za izvoz njezinim podnošenjem izlaznom carinskom uredu u skladu s člankom 267. CZU-a, pod uvjetom da carinska tijela raspolažu podacima u prijevoznjoj ispravi i/ili računu i da su ih prihvatila (članak 141. stavak 4.a delegiranog akta CZU-a). Za potrebe tog podnošenja žurni prijevoznik može, ako carinska tijela to prihvate, staviti podatke iz svoje evidencije na raspolaganje carini umjesto da ih dostavlja sredstvima obavješćivanja.

Deklariranje robe u žurnoj pošiljci bilo kojom drugom radnjom može se upotrebljavati pod istim uvjetima koji se primjenjuju na robu u poštanskim pošiljkama, kako je predviđeno u članku 142. delegiranog akta CZU-a:

- roba ne podliježe zahtjevu za povrat carine ili drugih pristojbi, osim ako se takav zahtjev odnosi na poništenje carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet robe oslobođene od uvozne carine u skladu s člankom 23. stavkom 1. ili člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1186/2009
- roba ne podliježe zabranama ili ograničenjima
- roba ne podliježe nikakvoj drugoj posebnoj formalnosti predviđenoj u zakonodavstvu Unije koju su carinska tijela dužna primjenjivati (kao što je trošarinska roba obuhvaćena Direktivom 2020/262/EU ili roba koja nije roba Unije, a stavljena je u carinsko skladištenje, unutarnju proizvodnju ili privremeni uvoz ili je bila u slobodnoj zoni ili privremenom smještaju, te se ponovno izvozi).

Na temelju jedinstvenog ugovora o prijevozu carinska tijela mogu istražiti je li pošiljka konačno napustila područje EU-a. To se prema potrebi može provjeriti u okviru carinske knjigovodstvene provjere.

U skladu s prvim uvjetom, roba u vraćenim žurnim pošiljkama čija vrijednost ne premašuje 150 EUR može se izvoziti upotrebom deklaracije bilo kojom drugom radnjom (podnošenje carini). Sve ostale žurne pošiljke (vrijednosti više od 150 EUR) koje podliježu zahtjevu za povrat carine moraju se deklarirati za izvoz s pomoću elektroničke carinske deklaracije.

Ako primatelj odbije prihvatiti pošiljku, žurni prijevoznik vratit će pošiljku pošiljatelju s novim brojem internog zračnog teretnog lista s navođenjem unakrsnog upućivanja na stari interni zračni teretni list. Tim se postupkom carinskim tijelima osigurava mogućnost da

provode potrebne provjere u pogledu toga jesu li pošiljke fizički napustile carinsko područje EU-a kako bi im se omogućilo da, na zahtjev deklaranta carinske deklaracije za uvoz, ponište tu deklaraciju u skladu s člankom 148. stavkom 3. delegiranog akta CZU-a i, ako je primjenjivo, da izvrše povrat PDV-a. Ta carinska knjigovodstvena provjera može se provoditi u sustavima za praćenje i sljedivost žurnih prijevoznika.

4.3.2. Opis postupka (članak 141. stavak 4.a delegiranog akta CZU-a)

a) Određivanje nadležnog carinskog ureda izvoza i nadležnog izlaznog carinskog ureda

Opća pravila za utvrđivanje izlaznog ureda primjenjuju se i u ovom slučaju. U skladu s člankom 329. stavkom 7. provedbenog akta CZU-a i zbog toga što načelno nije potrebno ispuniti nikakve formalnosti u carinskom uredu na točki izlaska, podnošenje bi se moglo obaviti u carinskom uredu nadležnom za mjesto u kojem se roba preuzima na temelju jedinstvenog ugovora o prijevozu, pod uvjetom da roba napusti carinsko područje Unije zrakom. Taj je carinski ured izlazni carinski ured, a može se nalaziti i u unutrašnjosti zemlje.

Ako roba u žurnim pošiljkama napušta carinsko područje EU-a cestovnim putem, nije moguća upotreba jedinstvenog ugovora o prijevozu. U tom slučaju postoje dvije mogućnosti:

1. Roba se može deklarirati u skladu s člankom 141. stavkom 4.a delegiranog akta CZU-a njezinim podnošenjem izlaznom carinskom uredu. Međutim, podaci za tu konkretnu obavijest o podnošenju robe za izlazak za žurne pošiljke nisu utvrđeni na razini EU-a, stoga bi potreba za usklađivanjem sa zahtjevima u pogledu podataka / sustavima / praksama svih različitih carinskih ureda na granici Unije, pogotovo onih koji su (ili će biti) uvelike automatizirani na osnovi glavnog referentnog broja (MRN), mogla biti veliko opterećenje za žurne prijevoznike.

2. Roba se može deklarirati za izvoz bilo kojom drugom radnjom (radnja podnošenja; članak 141. stavak 4.a delegiranog akta CZU-a) u carinskom uredu u unutrašnjosti zemlje, a taj isti ured u unutrašnjosti može potvrditi izlaz robe ako se ona, kad god je to moguće, odmah stavi u postupak provoza upotrebom, po mogućnosti, sustava NCTS. U tom bi se slučaju otpremni ured postupka provoza smatrao izlaznim uredom za postupak izvoza u skladu s člankom 329. stavcima 5. ili 6. provedbenog akta CZU-a te bi pri dolasku na granični prijelaz roba bila obuhvaćena provoznom deklaracijom, čime bi se olakšao njezin izlazak iz carinskog područja Unije. U tom slučaju postoji oslobođenje od obveze podnošenja deklaracije prije otpreme u skladu s člankom 245. stavkom 1. točkom (g) delegiranog akta CZU-a.

Napomena: pristupi opisani u članku 329. stavcima od 5. do 7. provedbenog akta CZU-a, kojima se osigurava potvrda izlaska robe u carinskom uredu u unutrašnjosti zemlje, mogu se primjenjivati bez obzira na vrijednost robe. Međutim, za robu čija vrijednost premašuje 1000 EUR potrebno je podnijeti formalnu izvoznju deklaraciju u obliku deklaracije prije otpreme koja sadržava pojedinost potrebne za analizu rizika za potrebe sigurnosti i zaštite.

Carinski ured nadležan za stavljanje robe u postupak izvoza određuje se u skladu s člankom 221. stavkom 2. prvim i drugim podstavkom provedbenog akta CZU-a i mogao bi biti jedan od sljedećih:

- 1) carinski ured nadležan za mjesto u kojem izvoznik ima poslovni nastan
- 2) carinski ured nadležan za mjesto u kojem je roba zapakirana ili utovarena za izvoz
- 3) drugi carinski ured u predmetnoj državi članici koji je iz administrativnih razloga nadležan za izvoz
- 4) carinski ured nadležan za mjesto izlaska.

b) Carinske formalnosti koje se smatraju provedenima radnjom iz članka 141. stavka 4.a delegiranog akta CZU-a

Podnošenje se smatra radnjom carinske deklaracije i uključuje formalnosti u nastavku, u skladu s člankom 218. provedbenog akta CZU-a:

- a) podnošenje robe carini u skladu s člankom 267. CZU-a
- b) prihvaćanje carinske deklaracije koje obavljaju carinska tijela u skladu s člankom 172. CZU-a
- c) puštanje robe koje obavljaju carinska tijela u skladu s člankom 194. CZU-a.

c) Oslobođenje od obveze podnošenja deklaracije prije otpreme za potrebe sigurnosti i zaštite

Pošiljke za izvoz čija vrijednost ne premašuje 1000 EUR i koje su oslobođene od izvozne carine oslobađaju se od obveze podnošenja deklaracije prije otpreme, kako je predviđeno u članku 245. stavku 1. točki (g) delegiranog akta CZU-a, pod uvjetom da su deklarirane za izvoz bilo kojom drugom radnjom.

d) Koji se podaci trebaju staviti na raspolaganje?

U skladu s člankom 141. stavkom 4.a delegiranog akta CZU-a, podaci u prijevoznoj ispravi i/ili računu stavljaju se na raspolaganje carinskim tijelima, koja ih prihvaćaju.

U okviru CZU-a, u slučaju izvoza robe u žurnim pošiljkama nije utvrđen nikakav zajednički skup podataka za podnošenje robe bilo kojom drugom radnjom. Zahtjeve u pogledu podataka određuju nacionalna carinska tijela. Oni mogu uključivati prvenstveno podatke koji se nalaze u prijevoznoj ispravi (interni zračni teretni list: pošiljatelj (izvoznik): puno ime i adresa, primatelj (tj. uvoznik): puno ime i adresa, opis robe, vrijednost, broj paketa i težina. U slučaju povratnih pošiljaka navode se i upućivanje na deklaraciju za uvoz i/ili uvozni interni zračni teretni list.

e) Kada se podaci stavljaju na raspolaganje carini?

Kako bi se omogućio carinski nadzor, roba se podnosi (tj. podaci se stavljaju na raspolaganje carini) prije nego što roba napusti carinsko područje EU-a.

f) Posebne situacije

→ *neizravan izvoz*:

U slučaju neizravnog izvoza preko zračne luke u drugoj državi članici, carinska tijela na fizičkoj točki izlaska iz EU-a mogu od žurnog prijevoznika zatražiti da dostavi primjerak jedinstvenog ugovora o prijevozu u skladu s člankom 333. stavkom 6. točkom (b) provedbenog akta CZU-a.

5. PONIŠTENJE CARINSKE DEKLARACIJE

5.1. Kontekst

Vraćanje robe tipičan je element e-trgovine. Roba se može vratiti bez isporuke ili zato što primatelj nije pronađen ili jednostavno odbija preuzeti robu. Osim u slučajevima kada se PDV podmiruje u okviru IOSS-a u trenutku kupnje, broj takvih odbijanja primatelja mogao bi se povećati nakon stupanja na snagu novih pravila o PDV-u u e-trgovini kada su potrošači suočeni s dodatnom obvezom plaćanja (PDV i moguće naknade za usluge) pri isporuci robe.

Do kraja vremenskog okvira za uvođenje 1. izdanja sustava ICS2, u slučaju robe u poštanskim pošiljkama koja je deklarirana za puštanje u slobodni promet bilo kojom drugom radnjom u skladu s člankom 141. stavkom 3. delegiranog akta CZU-a (tj. izvan IOSS-a ili programa za PDV za posebne postupke), carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet ne mora se formalno poništiti (primjenjuje se članak 220. stavak 2. provedbenog akta CZU-a, kako je objašnjeno u odjeljku 5.3. u nastavku).

Međutim, očekuje se da velika većina odbijanja možda neće biti obuhvaćena tom kategorijom te će biti potrebno formalno poništenje elektroničke carinske deklaracije u skladu s člankom 148. stavkom 3. delegiranog akta CZU-a. Stoga, kako bi se ublažio učinak na carinske uprave i gospodarske subjekte koji podnose carinske deklaracije u ime potrošača, za poništenje je potreban relativno jednostavan postupak koji ne dovodi do teško savladivog radnog opterećenja za porezne uprave i ne narušava u znatnoj mjeri svakodnevno poslovanje poduzeća.

Poništenje carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet bit će posebno relevantno u kontekstu posebnih postupaka i standardnog mehanizma naplate PDV-a. U okviru programa

za posebne postupke, poštanski operateri, žurni prijevoznici i carinski zastupnici (tj. osobe koje upotrebljavaju taj program pod uvjetom da su podnijele robu carini) odgovorni su samo za plaćanje carini ili poreznim tijelima PDV-a na uvoz koji su stvarno naplatili od primatelja (tj. uvoznika).

Roba koja se nije mogla isporučiti ili ju je primatelj (tj. uvoznik) odbio morat će se vratiti na temelju novog ugovora o prijevozu (novi crtični kod S10 za poštanske pošiljke i novi broj internog zračnog teretnog lista za žurne pošiljke), s unakrsnim upućivanjem na prijevoznu ispravu koja se upotrijebila za uvoz (crtični kod S10 za poštanske pošiljke i interni zračni teretni list za žurne pošiljke), te će, kako bi se ukinula obveza plaćanja PDV-a, trebati poništiti carinsku deklaraciju za puštanje u slobodni promet.

Ako je primatelj (tj. uvoznik) prihvatio isporuku izvorne pošiljke i nakon toga je odlučio vratiti, postupak će ovisiti o načinu na koji potrošač odluči organizirati vraćanje i o postupku koji se primjenjuje u odgovarajućoj državi članici u vezi sa zahtjevom za nadoknadu PDV-a. Zahtjev za povrat PDV-a temelji se na poništenju carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet u skladu s člankom 148. stavkom 3. delegiranog akta CZU-a.

5.1. Pravne odredbe

Poništenje carinske deklaracije pravna je radnja koju obavljaju nadležna carinska tijela, a pokreće se obrazloženim zahtjevom deklaranta i temelji na carinskoj odluci donesenoj na temelju članka 22. CZU-a.

Carinsku deklaraciju koja je prihvaćena moguće je poništiti samo u posebnim slučajevima predviđenima u članku 174. CZU-a.

Dva su slučaja u kojima bi se prihvaćena carinska deklaracija mogla poništiti:

- ako su carinska tijela uvjereni da će roba odmah biti stavljena u drugi carinski postupak ili
- ako su carinska tijela uvjereni da zbog posebnih okolnosti stavljanje robe u taj postupak više nije opravdano.

U oba slučaja, ako su carinska tijela obavijestila deklaranta da namjeravaju pregledati robu, carinska deklaracija poništava se nakon što se obavi taj pregled.

U određenim slučajevima zahtjev za poništenje carinske deklaracije može se podnijeti nakon puštanja robe. To bi mogao biti slučaj, primjerice, za robu u e-trgovini na temelju članka 148. stavka 3. delegiranog akta CZU-a. U tom se slučaju zahtjev za poništenje carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet podnosi u roku od 90 dana od datuma njezina prihvatanja.

5.2. Postupci i formalnosti

Postupak poništenja carinske deklaracije ovisi o vrsti carinske deklaracije.

a) Deklaracija bilo kojom drugom radnjom

Ako se roba u poštanskoj pošiljci deklarira za puštanje u slobodni promet bilo kojom drugom radnjom, primjenjuje se članak 220. stavak 2. provedbenog akta CZU-a i nema potrebe za podnošenjem formalnog zahtjeva za poništenje carinske deklaracije. U takvom slučaju smatra se da carinska deklaracija nije podnesena, a za robu se smatra da se i dalje nalazi u privremenom smještaju do uništenja, ponovnog izvoza ili drugog raspolaganja u skladu s člankom 198. CZU-a.

b) Carinska deklaracija

U slučaju formalne elektroničke carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet mora se podnijeti formalni zahtjev za poništenje nadležnom carinskom tijelu ako roba nije isporučena. Poništenje je obvezno kako bi se otpisao dug PDV-a na uvoz. U tom će slučaju roba biti vraćena na temelju novog ugovora o prijevozu koji uključuje unakrsno upućivanje na crtični kod S10 (za poštanske pošiljke) i interni zračni teretni list (za žurne pošiljke) koji su se upotrebljavali pri uvozu robe. Broj nove prijevozne isprave mora se navesti u obrazloženom zahtjevu koji je podnesen carini kako bi se dao dokaz o izvozu robe.

Budući da se roba male vrijednosti u poštanskim i žurnim pošiljkama može vratiti na temelju izvozne deklaracije podnesene bilo kojom drugom radnjom, tj. bez podnošenja formalne standardne izvozne deklaracije, carinska tijela mogu zatražiti dodatne dokaze od operatera kojima se dokazuje da je roba napustila carinsko područje EU-a. S obzirom na taj dokaz carinska tijela donose odluku o poništenju carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet.

Nakon poništenja te deklaracije i ovisno o nacionalnim provedbenim pravilima s PDV-om se može postupati kako slijedi:

- u slučaju upotrebe IOSS-a potrošač može ostvariti povrat PDV-a od dobavljača / poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem ili
- za osobu koja se služi posebnim postupcima neće nastati obveza plaćanja PDV-a ako se roba ne može isporučiti primatelju ili
- u okviru standardnog mehanizma naplate PDV-a, PDV se može vratiti deklarantu ili
- PDV se može vratiti deklarantu bez obzira na mehanizam naplate PDV-a ako je uvoznik vratio robu nakon njezina primitka, a carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet poništena je u skladu s člankom 148. stavkom 3. delegiranog akta CZU-a.

5.3. Osoba koja traži poništenje (uključujući ulogu zastupnika)

Poništenje carinske deklaracije može zatražiti samo deklarant, u skladu s člankom 174. CZU-a.

U kontekstu uvoza pošiljaka male vrijednosti, obično u pogledu deklaranta, mogu nastati situacije u nastavku:

- a) deklaraciju podnosi primatelj (tj. uvoznik) iz EU-a (u svoje ime i za svoj račun)
- b) deklaraciju podnosi izravni zastupnik (npr. poštanski operater, žurni prijevoznik ili carinski zastupnik) u ime i za račun primatelja (tj. uvoznika) iz EU-a
- c) deklaraciju podnosi neizravni zastupnik (npr. poštanski operater, žurni prijevoznik ili carinski zastupnik) u svoje ime, ali za račun primatelja (tj. uvoznika) iz EU-a
- d) u slučaju da poštanski operater / žurni prijevoznik / carinski zastupnik ne navede da djeluje kao zastupnik, smatra se da djeluje u svoje ime i za svoj račun, zajedno sa svim odgovornostima koje proizlaze iz svojstva deklaranta, uključujući i to da postaje obveznik PDV-a.

U situacijama iz točaka a) i b) deklarant je obično fizička osoba, tj. potrošač iz EU-a. U slučaju iz točke c) neizravni zastupnik postaje deklarant.

U slučajevima u kojima se roba ne može isporučiti ili je primatelj (tj. potrošač iz EU-a) odbio primiti tu robu, carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet mora se poništiti kako bi se ukinula obveza plaćanja PDV-a. Deklarant mora podnijeti zahtjev nakon vraćanja robe na temelju novog ugovora o prijevozu koji sadržava unakrsno upućivanje na ugovor o prijevozu koji se upotrebljavao za uvoz robe i na uvoznu carinsku deklaraciju u evidenciji operatera (na adresu izvornog pošiljatelja).

Osobe koje traže poništenje carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet u situacijama opisanim u točkama od a) do d) bit će tim redoslijedom sljedeće:

- a) Ako roba nije isporučena, a prijevoznik očekuje da potrošač podnese carinsku deklaraciju za puštanje u slobodni promet, ali ta osoba odbije preuzeti robu, u tom slučaju nije podnesena nikakva carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet, roba ostaje u privremenom smještaju u prostoru prijevoznika te se ponovo izvozi kao roba koja nije roba Unije. U tom (prilično teoretskom) slučaju ne postoji carinska deklaracija koju bi trebalo poništiti.
- b) Ako je roba odbijena ili se nije mogla isporučiti primatelju, a carinsku deklaraciju za puštanje u slobodni promet podnio je poštanski operater, žurni prijevoznik itd. kao izravni zastupnik, primatelj (tj. potrošač iz EU-a) vjerojatno neće htjeti sudjelovati u podnošenju zahtjeva za poništenje carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet. Stoga, ako uvjeti iz punomoći dopuštaju zastupanje tijekom čitavog trajanja carinske deklaracije (od pripreme i podnošenja do primitka odluke o poništenju), zastupnik (izravni ili neizravni) može u ime deklaranta (tj. uvoznika) zatražiti poništenje carinske deklaracije za uvoz.

- c) U tom slučaju neizravni zastupnik postaje deklarant i stoga može zatražiti poništenje carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet u svoje ime ako se roba nije mogla isporučiti ili ako ju je primatelj odbio.
- d) U slučaju da poštanski operater / žurni prijevoznik / carinski zastupnik ne navede da djeluje kao zastupnik, pa se stoga smatra da djeluje u svoje ime i za svoj račun, može zatražiti poništenje u svoje ime kao deklarant carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet.

5.4. Zahtjevi u pogledu podataka za obrazloženi zahtjev za poništenje

U zahtjevu za poništenje carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet moraju se navesti dokazi u prilog tomu da je tražena radnja opravdana (obrazloženi zahtjev).

S druge strane, zbog vrlo velikih očekivanih količina potrebno je uvesti mehanizam kojim se administrativno opterećenje održava na razumnoj i izvedivoj razini na obje strane (carina i poduzeća).

U Carinskom zakoniku Unije ne predviđa se ovlaštenje na temelju kojeg bi se provedbenom uredbom utvrdila postupovna pravila za poništenje carinske deklaracije. Unatoč tomu, projektna skupina za uvozne i izvozne carinske formalnosti povezane s pošiljkama male vrijednosti (PG-LVC) u okviru programa Carina 2020. utvrdila je neke primjere najbolje prakse koji bi mogli olakšati masovno poništavanje carinskih deklaracija za puštanje u slobodni promet pošiljaka male vrijednosti. Međutim, treba napomenuti da se provedba formalnosti i postupaka koji se odnose na poništenje utvrđuje na nacionalnoj razini.

To podrazumijeva objedinjavanje nekoliko zahtjeva u jedan podnesak u elektroničkom formatu, koji sadržava sljedeće podatke:

- glavni referentni broj (MRN) carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet
- razlog za podnošenje zahtjeva (npr. roba se nije mogla isporučiti zbog nepoznate adrese ili ju je primatelj odbio)
- dokaz o izlasku robe.

Odluka koju donesu carinska tijela mora uključivati upućivanje na svaki podneseni zahtjev, no može se donijeti u obliku jedne objedinjene odluke.

PRILOG 1.

CARINSKE DEKLARACIJE ZA PUŠTANJE U SLOBODNI PROMET POŠILJAKA MALE VRIJEDNOSTI OD 1. SRPNJA 2021.

Deklaracija	Skup podataka iz Priloga B	Deklarant	Pravna osnova	Transakcije	Mehanizam naplate PDV-a	Prijelazno razdoblje	Područje primjene
Carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet određenih pošiljaka male vrijednosti	H7	sve osobe, osim programa za PDV za posebne postupke	članak 143.a delegiranog akta CZU-a	među potrošačima, od poduzeća prema potrošaču i među poduzećima	IOSS ¹⁶ posebni postupci ¹⁷ standardni mehanizam naplate	do 31. prosinca 2022. skupovi podataka za pojednostavnjenu deklaraciju i potpunu carinsku deklaraciju predviđeni su u Prilogu 9. PDACZU-u	- roba koja podliježe oslobođenju od carina u skladu s čl. 23. st. 1. ili čl. 25. st. 1. Uredbe o oslobođenju od carina - roba koja ne podliježe zabranama ili ograničenjima - oznaka carinskog postupka „40 00”
Pojednostavnjena uvozna deklaracija	I1	sve osobe / korisnik odobrenja za pojednostavnjenu deklaraciju	članak 166. CZU-a	među potrošačima, od poduzeća prema potrošaču i među poduzećima	IOSS ¹⁷ posebni postupci ¹⁷ standardni mehanizam naplate	do 31. prosinca 2022., skup podataka predviđen u Prilogu 9. Dodatku A tablici 7. PDACZU-u	sva roba
Carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet – potpuni skup podataka	H1	svaka osoba	članak 162. CZU-a	među potrošačima, od poduzeća prema potrošaču i među poduzećima	IOSS ¹⁷ posebni postupci ¹⁷ standardni mehanizam naplate	do 31. prosinca 2022., skup podataka predviđen u Prilogu 9. Dodatku C1 stupcu H PDACZU-u	sva roba
Carinska deklaracija u poštanskom	H6	poštanski operater	članak 144. DACZU-a	među potrošačima, od poduzeća prema potrošaču i	IOSS ¹⁷ posebni postupci ¹⁷ standardni	bilo kojom drugom radnjom do 31. prosinca 2022.	- roba čija vrijednost ne premašuje 1000 EUR - roba koja ne podliježe

¹⁶ Primjenjuje se samo na transakcije od poduzeća prema potrošaču

prometu za puštanje u slobodni promet				među poduzećima	mehanizam naplate	za robu vrijednosti od 150,01 do 1000 EUR	zabranama ili ograničenjima - bez primjene carinskih postupaka 42/63
---	--	--	--	-----------------	----------------------	---	---

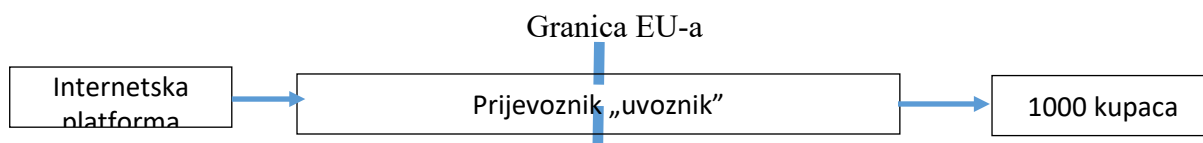
PRILOG 2.
OBJEDINJAVANJE POŠILJAKA MALE VRIJEDNOSTI UVEZENIH U EU

Slučaj primjene 1.
Višestruke narudžbe za različite potrošače
Sve narudžbe ispunjavaju uvjete za IOSS

Polazišta:

- Tisuću potrošača u EU-u kupuje proizvode od dobavljača / poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem i registrirao se za IOSS. Vrijednost prosječne prodajne narudžbe iznosi 25 EUR.
- Dobavljač svaku prodajnu narudžbu identificira s pomoću jedinstvene oznake transakcije (npr. s identifikacijskim oznakama u skladu s normom ISO 15459-6).
- Dobavljač svaku prodajnu narudžbu odabire, pakira i otprema u zasebnim prijevoznim jedinicama.
Svaku prijevoznu jedinicu identificira s pomoću jedinstvenog referentnog broja (npr. s identifikacijskim oznakama u skladu s normom ISO 15459-1). Ukupan broj prijevoznih jedinica povezanih s tisuću prodajnih narudžbi je 1000.
- Pri slanju svake prodajne narudžbe i povezanih prijevoznih jedinica dobavljač dostavlja sve relevantne pojedinosti o pojedinačnim prodajama prijevozniku koji prevozi te prodajne narudžbe u EU. Time su uključene i identifikacijske oznake za prodajne narudžbe i (višestruke) povezane prijevozne jedinice, kao i primjenjivi identifikacijski broj za PDV u IOSS-u.
- Prijevoznik koji tih 1000 pojedinačnih prijevoznih jedinica prevozi preko granice EU-a konsolidira ih u jedan intermodalni kontejner.
- Ukupna prodajna vrijednost robe u kontejneru iznosi 25 000 EUR (1000 * 25 EUR).
- Prijevoznik će obaviti postupak carinske deklaracije koji je povezan s tim uvozom u EU.
- Prijevoznik će dekonsolidirati sadržaj tog kontejnera pri ulasku u EU s namjerom da pojedinačne pošiljke male vrijednosti preveze potrošačima kojima su namijenjene / u određene zemlje.

Vizualizacija

Postupak deklaracije:

1. Prijevoznik će deklarirati pojedinačne prodajne narudžbe (i povezane prijevozne jedinice) u zasebnim carinskim deklaracijama carinskim tijelima u državi članici u kojoj roba ulazi u EU upotrebom skupa podataka H7. To će uključivati valjani identifikacijski broj za PDV u IOSS-u dobavljača / poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem te identifikacijske oznake prodajnih narudžbi i prijevoznih jedinica. Identifikacijska oznaka prodajnih narudžbi trebala bi se navesti u okviru podatkovnog elementa 12 08 000 000, identifikacijska oznaka prijevoznih jedinica u okviru podatkovnog elementa 12 05 000 000, a identifikacijski broj u IOSS-u u okviru podatkovnog elementa 13 16 000 000.
2. Carinska tijela države članice provjerit će pojedinačne zasebne (po prodajnoj narudžbi) deklaracije.
3. Carina države članice može odlučiti pregledati neke od prodajnih narudžbi / prijevoznih jedinica.
4. Sve ostale prodajne narudžbe bit će ocarinjene te puštene u slobodni promet i isporuku.

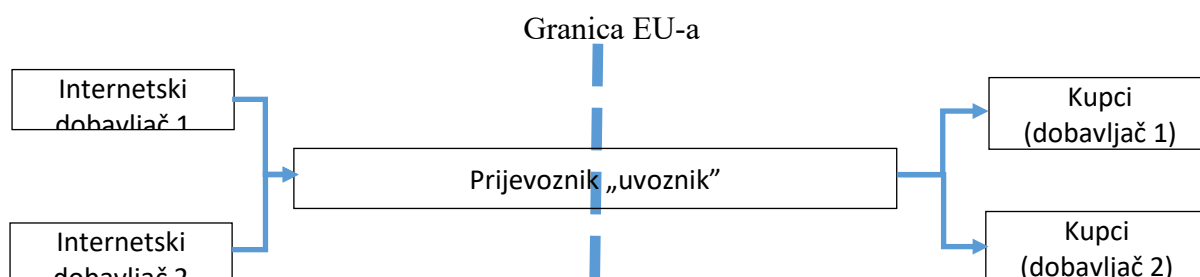
Slučaj primjene 2.

Višestruke narudžbe za različite potrošače
Konsolidirane su narudžbe od različitih dobavljača / poreznih
obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem.
Vrijednost svake narudžbe manja je od praga od 150 EUR.
Za neke se narudžbe primjenjuje IOSS, a za neke ne.

Polazišta:

- Postoje dva različita dobavljača / porezna obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem.
- Dobavljač 1 upotrebljava program za IOSS, dobavljač 2 ga ne upotrebljava.
- Dobavljač 1 ima 600 kupaca u EU-u, a dobavljač 2 ih ima 400.
- Vrijednost prosječne prodajne narudžbe iznosi 25 EUR.
- Oba dobavljača svaku prodajnu narudžbu identificiraju s pomoću jedinstvene oznake (npr. s identifikacijskim oznakama u skladu s normom ISO 15459-6).
- Dobavljači svaku narudžbu odabiru, pakiraju i otpremaju u zasebnim prijevoznim jedinicama.
Svaku jedinicu identificiraju s pomoću jedinstvene oznake (npr. s identifikacijskim oznakama u skladu s normom ISO 15459-1).
- Pri slanju svake prodajne narudžbe i povezanih prijevoznih jedinica dobavljači dostavljaju sve relevantne pojedinosti o pojedinačnim prodajama prijevozniku koji prevozi te prodajne narudžbe u EU. Time su uključene i identifikacijske oznake za prodajne narudžbe i (višestruke) povezane prijevozne jedinice, kao i identifikacijski broj za PDV u IOSS-u (ako je primjenjivo).
- Ukupan broj prijevoznih jedinica povezanih s tisuću prodajnih narudžbi je 1000.
- Obje platforme angažiraju istog prijevoznika za glavnu otpremu u Europu.
- Prijevoznik koji tih 1000 pojedinačnih prijevoznih jedinica prevozi preko granice EU-a konsolidira te jedinice u jedan intermodalni kontejner.
- Ukupna prodajna vrijednost robe u kontejneru iznosi 25 000 EUR (1000 * 25 EUR).
- Prijevoznik će obaviti postupak carinske deklaracije koji je povezan s tim uvozom u EU.
- Prijevoznik će dekonsolidirati sadržaj tog kontejnera pri ulasku u EU s namjerom da pojedinačne pošiljke male vrijednosti preveze potrošačima kojima su namijenjene / u odredišne zemlje.

Vizualizacija

Postupak deklaracije:

Za ta dva dobavljača / porezna obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem prijevoznik mora slijediti dva **različita** postupka deklaracije.

1. **Za dobavljača 1** (slijedi postupak za IOSS u skladu s prethodnim slučajem primjene)
 - a. Prijevoznik će deklarirati 600 pojedinačnih prodajnih narudžbi (i povezane prijevozne jedinice) u zasebnim carinskim deklaracijama carinskim tijelima u državi članici u kojoj roba ulazi u EU.
 - b. To će uključivati valjani identifikacijski broj za PDV u IOSS-u dobavljača 1 te identifikacijske oznake prodajnih narudžbi i prijevoznih jedinica. Identifikacijska oznaka prodajnih narudžbi trebala bi se navesti u okviru podatkovnog elementa 12 08 000 000, identifikacijska oznaka prijevoznih jedinica u okviru podatkovnog elementa 12 05 000 000, a identifikacijski broj u IOSS-u u okviru podatkovnog elementa 13 16 000 000. Svaka deklaracija bit će u skladu i sa svim ostalim zahtjevima carinske deklaracije sa skupom podataka H7.
 - c. Carinska tijela države članice provjerit će pojedinačne zasebne (po prodajnoj narudžbi) deklaracije.
 - d. Carina države članice može odlučiti pregledati neke od prodajnih narudžbi / prijevoznih jedinica.
2. **Za dobavljača 2 (izvan IOSS-a), mogao bi se poslužiti posebnim postupcima**
 - a. Prijevoznik će deklarirati pojedinačne prodajne narudžbe (i povezane prijevozne jedinice) u zasebnim carinskim deklaracijama carinskim tijelima upotrebom skupa podataka H7.
 - b. To će uključivati identifikacijske oznake za prodajne narudžbe (ako je dostupno) i prijevozne jedinice. Identifikacijska oznaka prodajnih narudžbi trebala bi se navesti u okviru podatkovnog elementa 12 08 000 000, a identifikacijska oznaka prijevoznih jedinica u okviru podatkovnog elementa 12 05 000 000.

- c. Carinska tijela države članice provjerit će pojedinačne zasebne (po prodajnoj narudžbi) deklaracije.
 - d. Carina države članice može odlučiti pregledati neke od prodajnih narudžbi / prijevoznih jedinica.
 - e. Za pošiljke male vrijednosti koje treba isporučiti u državi članici ulaska carinjenje se može obaviti kod carinskih tijela u državi članici ulaska. Za pošiljke male vrijednosti koje treba isporučiti u drugoj državi članici obavezan je postupak provoza jer se te pošiljke male vrijednosti u konačnici mogu ocariniti jedino u državi odredišta.
 - f. Pošiljke male vrijednosti prevest će se u državu odredišta u okviru postupka vanjskog provoza.
 - g. Pošiljke male vrijednosti bit će ocarinjene u državi odredišta u skladu s postupkom koji se primjenjuje u toj državi.
 - h. PDV koji se duhuje bit će plaćen u državi odredišta.
3. Sve prodajne narudžbe i prijevozne jedinice za koje je carina navela da ih želi pregledati držat će se u prostorima prijevoznika dok pregled ne završi.
4. Prijevoznik može nastaviti s isporukom prodajnih narudžbi i prijevoznih jedinica nakon što inspekcijski pregled završi, a prodajne narudžbe budu ocarinjene.

Zbog logističkih razloga prijevozne jedinice već se u državi izvoza mogu podijeliti na robu unutar IOSS-a i robu izvan IOSS-a. Kao druga mogućnost, može se dogoditi i da se sva roba (roba unutar IOSS-a i roba izvan IOSS-a) koja nije namijenjena za državu članicu prvog ulaska stavi u postupak vanjskog provoza i deklarira za puštanje u slobodni promet u carinskom uredu u državi članici konačnog odredišta.